

Eljen a NAGY SZTÁLIN, a dolgozó emberiség bölcs vezetője és tanítómestere!

Világ Proletárijai Egyesüljete!

V. évfolyam 1526 sz. 1949 december 22 Csütörtök

Egészséget és sok évet kívánunk Sztálin elvtársnak, a nagy tanítómesternek, az egész dolgozó emberiség javára!

A ROMÁN MUNKÁSPÁRT ARADMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK A MEGYEI ÉS A VÁROS IDEIGLENES BIZOTTSÁGAINAK ELNÖKE

J. V. Sztálin az egész világ dolgozóinak lángeszű tanítómestere

Írta: SUTA VASILE, a R. M. P. aradmegyei bizottságának titkára

Vépiünk, a szovjet népekkel együtt, miként az egész munkásosztály, ma ünnepli a nagy álin hetvenedik születésnapját. Az egész világ dolgozóit terhelte a szeretettel és odaadással viselkedő J. V. Sztálin, századunk géza iránt. Lenin és Sztálin az orosz Párt és a világ első szocialista államának megteremtői. Ok gyelmes tudomány szövegei, emelték a marxizmust magasabb fokra, fejlesztették az új történelmi feltételeknek megfelelően. J. V. Sztálin, a népek békéért, azeti függetlenségért és a szocializmusért vívott harcának vezetője. 1879 december huszonegyén született, a georgiai Gori városában. Már tizenöt éves korában hadalmár; mert ebben az időkerült összeköttetésbe az orosz marxisták illegális csoportjával, akik ezidőszereint Transzkáziában dolgoztak. Ez felkeltette érdeklődését a marxista irodalom iránt. A „Mészáros-daszi” csoportban — ez az első grúz szocialdemokrata szervezet volt — J. V. Sztálin Marx „Tökéjét” olvasta és tanulmányozta; valamint Marx és Engels „Kommunista Kiáltványát” és Lenin írásait a népi irányítás, a „legális marxizmus” és az „szocializmus” ellen. Ezeket tanulmányozva, Sztálin azonnal a leninista álláspontjára helyezkedett. Kecskoveli, Culukidze és mások mellett, akikkel együtt a grúz munkásmozgalom forradalmi kisebbségét alkották. Sztálin elvtárs lángoló lelkesedése a munkásosztály ügye iránt nem csupán az eredet, hogy maga is proletárból származó cipész és jobboldali gyermek; de abból is, hogy együtt élt, harcolt a munkásokkal. „Első tanítóm a grúz munkások voltak” — mondta Sztálin elvtárs. Így költötte és áldozta egész életét a munkásosztály ügyének és harcának a szocializmus rabságából való felmentésért. Lenin mellett, majd azonnal együtt, Sztálin elvtárs vezetője és győzelemre vezetője a Kommunista Bolsevik Pártnak; vezette az oroszországi tőkés kímányolás bilincseit; a szovjet népet diadalra vezette a Nagy Októberi Szocialista Forradalom után az imperialista beavatkozók ellen. Sztálin elvtárs vezette a szocializmus győzelmére a Szovjetunió népeit és vitte diadalra az imperialista fasiszta támadókat szemben, amikor 1941-ben megrohanták a Szovjetuniót; mint ahogy ma a kommunizmus felé vezető úton

Szocializmus Országának dolgozó millióit. Így Sztálin elvtárs neve összejorrott a szovjet népek, a Kommunista Bolsevik Párt, a nemzetközi munkásmozgalom, a népek által a nemzeti felszabadulásért vívott harc, úgyszintén az új há-

borítani a világot. Az egész világ bizalommal néz azonban a jövő elé, mert tudja, hogy a harcot Sztálin elvtárs, a lángeszű kormányos, tanítómesterünk és oktatónk, a leninista stratégia és taktika felmulthatatlan mestere vezeti.

borúra uszító imperialisták ellen vívott küzdelem nagyszerű történetével.

Sztálin elvtárs neve egybejorrott a legnemesebb szó, a BÉKE értelmével és lényegével, amelyért ma a világ népei a béke hatalmas arconalába tömörülnek. Sztálin elvtárs vezetésével bontakozik ki a gigantikus békearcvonal szervezeti harca. A történelemben első ízben létezik ilyenatípusú szervezett ellenállás az imperialista szörnyekkel szemben, akik az aranyért és haszonért folytatott hárszájukban ismét lángba szorították

A mint a nagy Lenin, úgy Sztálin is gazdagította és fejlesztette a marxizmus kincsesházát. Zseniális műveiben rámutat, hogy:

„A leninizmus az imperialista korszak és a proletárforradalom marxizmusa. Pontosabban: a leninizmus a proletárforradalom teóriája és taktikája általánosságban; speciálisan a proletáriátus diktatúrájának teóriája és taktikája”.

Eme összefoglalás első részének megvalósítása is, de különösen második részének gyakorlatbaültetése

eggybekapcsolódik Sztálin elvtárs nevével. A proletáriátus diktatúrájának elméletét fejtegetve, Sztálin elvtárs rámutat, hogy a megbuktatott burzsoáziu kezéből kiragadott hatalom megőrzéséhez a következők szükségesek:

a) A forradalom által megbuktatott és kiszajátított birtokosok és tőkés ellenkezésének szelvezése; bármilyen, a tőke hatalmának helyreállítására irányuló kísérletük felszámolása;

b) Az építés művének megszervezése; az egész munkásnépnek a proletáriátus körül történő összpontosítása szellemében és munkának az osztályok felszámolásának, megszüntetésének előkészítésére irányítása;

c) A forradalom felfegyverzése; a forradalom hadseregének megszervezése a külső ellenségek ellen, az imperializmus elleni harcra”.

Eme feltételek nélkül nem lehet a tőkés rendszer felszámolására és a szocializmus építésére gondolni.

Nyilvánvaló, hogy a proletáriátus diktatúrája a kizsákmányolt többség diktatúrája a kizsákmányoló kisebbség felett — tehát a legdemokratikusabb államforma, amelyet a történelem eddig ismert.

A szocializmus építésének nagyszerű példamutatása azután Sztálin elvtárs zseniális műve, a „Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának rövid története”, amely magában foglalja a három orosz forradalom történetét és amelyben a proletáriátus megtalálja minden idők vezérlőelvét a tőkés rendszer elleni harcban. Ez, mint egyébként Sztálin elvtárs összes művei, a proletáriátusnak a szocializmusért és kommunizmusért vívott harcának elméleti általánosítását tartalmazza, amelyből azok a feladatok adódnak, amelyek a munkásosztály marx-lenini Pártja előtt állnak.

Még a sötét illegálitás idején, a polgári-birtokos önkényurak hatalmaskodása ellenére, Sztálin elvtárs ragyogó tanításai, zseniális művei, — köztük a „Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának rövid története” elhatoltak a börtönzárkák mélyébe, ahová a Romániai Kommunista Párt tagjait bebörtönözték. E tanításokkal felfegyverezve indultak a kommunisták a német fasiszta hódító bestiák elleni harcba.

Azulán, amikor a dicsőséges sztálinista csapatok, a Szovjet Hadsereg hősei, eljöltek és elűzték

Sok boldog élet kívánunk J. V. Sztálinnak, hazánk felszabadítójának, népünk szeretett barátjának!

országunkból a hódítókat, — akkor a kommunisták a nagy Sztálin művei és a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának tapasztalataitól vezetve mozgósították a munkásosztályt s ennek vezetésével a néptömegeket a polgári-demokratika forradalom befejezéséért, a politikai hatalom meghódításáért és azután a legfontosabb termelőeszközök megszerzéséért; megdöntve a királyságot, megvalósították a Román Népköztársaságot.

Most Lenin és Sztálin zászlaja alatt a szocializmus építéséért harcolunk. E harcunkban a nagyszerű sztálinista tanítás vezet bennünket és élvezzük a hatalmas Szovjetunió, valamint Sztálin elvtárs személyes testvéri és sokoldalú segítségét.

A csodálat és elismerés a forró szerelet milyen nagyszerű érzéssel élnek országunk dolgozóiban Sztálin elvtárs iránt! És ezek az érzések adnak telkes munkásainknak hatalmas lendületet a szocialista versenyekben. Mivel Sztálin elvtárs elevezen él városunk és megyénk dolgozóinak szívében, a munka emberei tőlünk is elküldték csodálatos ajándékaikat és leveleik tízezreit a nagy tanítómesterhez. "Tudjuk, hogy más lesz az élet, világos mint a napfény" — írja Morar Gheorghé elvtárs a zábránú kollektív gazdaság elnöke és hozzájűzi, hogy „ez azért lehetséges, mert bennünket a Szovjet Hadsereg, Sztálin hadserege szabadított fel!”

De nemcsak mi, nemcsak a mi népünk fejezi ki szeretetét és elismerését Sztálin elvtárs iránt, hanem az egész világ minden dolgozója. Éppen azért, mert a dolgozók szeretik Sztálint, mert számukra drága a népek eme lángeszű vezetője, — több mint nyolcszázmillió ember sorakozik ma az általa magasra emelt zászló alatt, az imperialista hidrák ellen, akiknek bünszövedkezte ismét le akarja gyilkolni az apákat és fiaikat, az anyákat és a testvéreket; csak azért, hogy feneketlen zsebeiket megtöltsék. A béke eme hatalmas szervezett ereje, — a történelemben először, — jól látja, hogy a "rockefellerket, churchilleket és az összes többi háborus uszítókat valóságosan megőrjíti a szervezett ellenállás ereje. Ezek a banditák, kétségbeesnek, mert a népek hékét akarnak; kétségbeesnek a tény, hogy a népek szabadságot és nemzeti függetlenséget akarnak. Örületükben a legkülönbözőbb háborus terveket kovácsolják. Hitlerhez „méltó” kapkodással készílik el a különböző „Marshall-terveket” és költik meg változatos elnevezésekkel az úgynevezett „Északatlanti-egyezményeket”. Mi több, elkezdett izgalmukban az imperialisták utolsó tartalékukat, a jobboldali szociáldemokratákat is harcba dobták. De ezek már rég levezítették a népek előtt. A tö-

A világ legkövetkezetesebb forradalmára már 15 éves korában megkezdte harcát a munkásosztályért

„A forradalmi mozgalomban 15 éves koromban kezdtem résztvenni” — mondta Sztálin elvtárs egy beszélgetése során Emil Ludwig német írónak.

A XIX. század utolsó negyedében a cárizmus alatt már igen erősen rengett a talaj Oroszországban. A kapitalizmus terjedése, a Kaukázusban a munkásmozgalmak meg erősödését eredményezte és Sztálin elvtárs már az 1896–97-es években a szemnárium — amelynek tanulója volt, — marxista körökben élén állott.

Bár szegénysorsú szülei a tifliszi papi szemnáriumba iratták, Sztálin hamar felismerte az oroszországi proletariátus nyomorának valódi okait és már egész fiatal korában a forradalmi mozgalomhoz csatlakozott. Már 1898-ban az Oroszországi Szociáldemokrata Munkáspárt tifliszi szervezetének tagja és jelentős szerepet vitt. Mint a forradalmi marxisták vezető egyénisége, részt vett az illegális munkásgyűléseken.

Marx és Engels műveit tanulmányozta Sztálin és Lenin munkái nagy élményt jelentenek számára. De Sztálin nem elégedett meg a munkásmozgalom tanulmányozásával, hanem azonnal annak szolgálatába lépett, s nem törődve az üldöztetés veszélyével, tevékeny propaganda és szervező munkát fejtett ki, s röplapok írásával is segítette a forradalmat.

A gyakorlati forradalmi munka

első iskoláját Sztálin Tiflisz élenjáró proletárja között járta végig. Mikor magartatása a szemnáriumban „gyanús” vált, s a marxizmus propagálásáért végül is kizárták, egy pillanatra sem torpant meg. Órádásból tartotta feun magát, majd mint megfigyelő-statisztikus vállalt állást és közben még nagyobb lendülettel folytatta forradalmi tevékenységét.

Az 1900-as években már a tifliszi illegális forradalmi csoport élén állott s a forradalmi harcot mind erőteljesebben viszi. Képezi, fejlesztte magát, kíméletlen harcot folytat az opportunizmus minden megnyilvánulása ellen s szoros kapcsolatba lép a lenini eszmék híveivel s tel-

jesen az „Iszkra” (Szikra) álláspontjára helyezkedik. Sztálin, Leninban forradalmi tevékenysége kapcsán azonnal felismerte azt az embert, aki a cárizmus, a kapitalizmus letörésében és megsemmisítésében a marxizmust a forradalom gyakorlatába tudja átvinni s e szellem átvételével harcolt kérelhetetlenül a forradalom igaz ügyéért.

Sztálin soha egy pillanatra sem tántorodott meg. Az üldöztetések, a börtön, a száműzetés nem törték meg erejét, sőt hite a forradalomban, hite a proletariátus győzelmében csak megerősödött, forradalmi harca még keményebb, még elszántabb lett.

1901-ben Sztálin a cári rendőrség üldözése elől illegálitásban vonul s ettől a perctől egészen az 1917-es februári forradalomig az illegálitás nehézségei között a lenini összekötöttségű hivatásos forradalmár feszült, hősi életét éli. A cár ko-

Sztálin a városban, az üzemekben és a falun is szereti a forradalmat

Rendíthetetlen híve a bolsevik eszméknek s Lenin iránymutatását mindenütt szívósan keresztülviszi.

Sztálin nemcsak szóban és cselekedetben, de írásban is harcolt a forradalom győzelméért. Az illegális sajtóban rengeteg buzdító és felvilágosító újságcikke és broszúra jelent meg, füzetekben és cikkekben elméleti politikai kérdéseket is feldolgozott, kíméletlenül harcolt a sovinizmus és mindenféle áruló frakciók ellen. Leninek mindvégig leghívebb és következetes tanítványa és kimagasló munkatársa volt a marxista párt ideológiáján, szervezeti és taktikai forradalmi harcában.

Sztálin hí fegyvertársa volt Leninnek a forradalom megszervezésében, a forradalom ellenségeinek és árulóinak megsemmisítésében s a forradalom végső győzelméért folytatott küzdelemben.

Az a következetes és tántoritha-

pói — bár mindent elkövettek, hogy kézrekerítsék — lehetetlenek. Sztálin mindig ügyesen kiskiklik kezeik közül s ha el is fogják, rövid idő alatt megszökik a cár hírhedt börtöneiből s forradalmi harcát még keményebben folytatja az elnyomott és végsőkig kiszákmányolt népek felszabadításáért.

Sztálin ott van mindenütt, ahol erősíteni kell a munkásmozgalmat. Kapcsolatokat teremt az élenjáró munkásokkal, szervezi a sztrájkokat. Földalatti nyomdát létesít, ahonnan lángoló röpiratokkal, amelyeket ő maga ír, támogatja a mindegyre nagyobb méreteket öltő munkásmozgalmakat és forradalmi erőket. Gyakorlatilag megvalósítja a sztrájkok politikai jellegét s a kaukázusontúli forradalmi munkásmozgalmak legtekintélyesebb szervezője s vezetője lesz, akit a batumi dolgozók már ebben az időben a munkások nagy tanítójának neveznek.

talan harc, az a zeniális tudás, a mellyel Sztálin elvtárs a forradalom állandó harcában és fejlődésében felfegyverezte magát, tették képessé Sztálint, hogy ezt a harcot Lenin halála után bátor és biztos kézzel folytathassa.

A Forradalom nagy harcainak tapasztalatait, a Bolsevik Párt iránti mélyeségű hűség és ragaszkodás adtak erőt Sztálin elvtársnak, hogy megvalósíthatta a Szovjetunióban a szocializmust, hogy megsemmisítve a véreskezű fasizta fenévedat, felszabadíthatta az általa vezérelt dicsőséges Vörös Hadsereg hősi harcával Délkelet-Európa államait a kapitalisták uralma alól, s ma, Sztálin elvtárs 70-ik születésnapja alkalmával legnagyobb hálánk és leghűségesebb ragaszkodásunk és szeretetünk kifejezésével üdvözöljük Sztálin elvtársat, a világ legnagyobb és legkövetkezetesebb forradalmárát!

Forró üdvözetünket küldjük 70 éves születésnapja alkalmából Sztálin elvtársnak, a világ dolgozói nagy tanítómesterének!

megek már rég gyilkolják őket. Azután „megszerezték” Titot, ezt a legaljasabb gyilkost és kémét, aki a népi demokrácia országát felé kísértetezett a hozzáhasonló Rajk-Kosztov-Patrascanu-félékkel és más hasonlókval. Mindezeket a kapkodó készülődéseket a világ népei a béke védelmében még hatalmasabb harci egységekbe tömörítve fogadják. Scrra dőlazzák le és büntetik meg, úgy amint megérdemlik, a titoista gyilkosokat és kémeket. A tőkés országok nép-

tömegei, vallásra, nemzetségre és fajra való tekintet nélkül, egyesülnek a béke védelmének harcában. Ez a helyzet Franciaországban, Olaszországban és nagában Amerikában is. A békearcvonal erősödik, a béke erői növekszenek, amint a népek ébersége napról-napra élesebbé válik, — mert így tanítja a nagy Sztálin. A békearcvonal ereje növekszik, mert akik eme arcvonalon sorakoznak, azok tudják, hogy Sztálin elvtárs áll az élen, aki a Szovjetunió népeit

fasizmus feletti győzelemre vezette. A népek tudják, hogy győzedelmeskednek, mert ügyüknek kormányosa a nagy Sztálin; tudják, hogy ahol Sztálin, ott a győzelem, ott az élet, a világosság, a jólét és a boldogság!

Arad és a megye dolgozói eme ünnepség alkalmából forró szeretetüket küldik J. V. Sztálin elvtársnak és kívánják, hogy sok évig vezesse a béke, a demokrácia és a szocializmus győzedelmes harcát!

Sztálin elvtárs irányításával győzött a fegyveres felkelés

Az Oroszországi munkások és katonák egyesített forradalmi ereje az 1917-es februári forradalomban megdöntötte a cári kormányt. A munkások és parasztok, akik vértüket ontották a forradalomban, a háború megzűntetését várták, kenyert, földet és erélyes intézkedéseket követeltek a gazdasági bomlás megakadályozására. Az Ideiglenes Kormányánál azonban süket fülekre talált a dolgozó nép követelése: nem változtatott, de nem is változtathatott a nép sorsán, mert a dolgozók által annyira gyűlölt elődje, — a cári kormány nyomdokaín haladt. A burzsoázia, amelynek hatalmi képviselője az Ideiglenes Kormány volt, elárulta a forradalmat és Románov Miklós fivérének, Mihálynak akarta átadni a hatalmat. A néptömegek bizalma az Ideiglenes Kormányban megingott.

A Bolsevik Párt, élen Leninnel és Sztálinnal az orosz proletariátus nagy vezetőivel, hozzájárult a fegyveres felkelés előkészítéséhez. Október 7-én (20-án) Lenin illegálisan megérkezett Finnországból Petrográdra, a forradalom központjába. Mindentekelőtt Sztálinnal akart találkozni. Egy nappal később a találkozó, amely több óra hosszat tartott, létrejött. Sztálin elvtárs behatóan vázolta a fennálló helyzetet, tájékoztatta Lenint a felkelés előkészítésének munkálatairól. Ez a találkozó közvetlen kapcsolatba hozta Lenint a legutóbbi eseményekkel.

„A politikai helyzet megérett a hatalom átvételére”

Október 10-én (23-án) Lenin részvételével összeült a Párt Központi Bizottsága. Az ülésen Lenin vázolta a bel- és külpolitikai helyzetet és azt a következtetést vonta le, hogy elérkezett az idő a fegyveres felkelés időpontjának kitűzésére. „A politikai helyzet, — mondotta Lenin — megérett a hatalom átvételére...”

Hat nappal később a Központi Bizottság zártkörű ülésén Zinovjev és Kámenyev, a két áruló nyílt menszvik álláspontra helyezkedett és a fegyveres felkelés ellen foglaltak állást. Az asztal mellől határozott mozdulattal Sztálin emelkedett szólásra. Nyugodtan izekre boncolta Zinovjev és Kámenyev opportunistá érveit és határozottan visszavágott a burzsoá-demokratia csatlósáiként szegődött árulóknak. „...Ha szüntelenül csak visszavonulunk, az egész forradalmat elveszítjük...”

Sztálin elvtárs határozott, támadó fellépése, meggyőző érvei valósággal pellengérré állították a gyáva árulókat. Szavai ostromapásként hatottak. Kámenyev idegesen tépdeste szakállát, összehúzta magát. Zinovjev izgott-mozgott a terem egyik sarkában és igyekezett megszakítani

Sztálin elvtárs beszédjét, amely lerántotta a leplet árulásukról. A Központi Bizottság tagjai egymásután szólaltak fel Kámenyev és Zinovjev ellen és erélyesen visszavá-

Sztálin elvtárs a petrográdi felkelés vezetője

Ezen az ülésen Pártközpontot létesítettek a felkelés vezetésére és a központ irányításának forradalmi munkájával Sztálin elvtársat bízta meg Lenin és a Központi Bizottság. Lenin előre látta, hogy a nép politikai sorsát, az egész ország sorsát, elsősorban a forradalom petrográdi és moszkvai győzelme dönti el. Ezért bízta meg a petrográdi felkelés vezetésével Sztálin elvtársat. Lenin a fegyveres felkelésről, mint „a politikai harcok különleges fajtájáról”, a fegyveres felkelésről, mint „művészet”-ről beszélt. Ennek a művészetnek mestere Sztálin elvtárs. Nagyszerű szervezőerővel Petrográd minden körületében megalakította a felkelési hármashívtársakat, amelyek mozgósították a forradalom fegyveres erőit és kidolgozták az állami intézmények hatalombavételének tervét. A kerületi bizottságok Sztálin elvtárs utasításai alapján gondosan tanulmányozták a helyőrség csapatainak elhelyezését

és hangulatát, hogy az ingadozókat a kellő időben elszigetelhesék, az ellenséges részeket pedig bekerítsék. Így történhetett meg az, hogy a felkelés pillanatában egyetlen csapatszám sem kelt a Téli palota védelmére, viszont a Vörös Gárda minden egysége pontosan tudta feladatait a felkelésben.

Valamennyi kerületben forrt a munka; a készülődés a felkelésre. A tömegek türelmetlenül várták, hogy a Párt felszólítsa őket: „Harcra!”

Igy érkezett el október 24-ike (november 6-ika) a felkelést megelőző nap, amely meghozta a bolsevikok számára az első győzelmet. Ezen a késő őszi hajnalon az Ideiglenes Kormány megkísérelte a Párt lapjainak, a „Rabocsij Puty”-nak és a „Szoldát”-nak betiltását. A nyomda munkása határozottan megtagadták a kormány betiltó okmányának átvételét és kijelentették, hogy csak a Forradalmi Katonai Bizottság aláírásával ellátott rende-

teket ismerjük el. Egy hadapródosztag megszallta az épület valamennyi bejáratát.

Reggel hat óra felé járt az idő

A nyomda megszállásának híre gyorsan terjedt a kerületben. Izgatott tömeg gyülekezett a nyomda körül és körülvtették a hadapródokat. Telefonon értesítették az újságok szerkesztőjét Sztálin elvtársat, akinek utasítására két párcélautó sietett a nyomda segítségére. Elűzték a hadapródokat. Az Ideiglenes Kormány ezzel a támadással ki akarta ragadni a bolsevikok kezéből azt a hatalmas kollektív szervező, propagandista és agitációs-erőt, amelyet a két lap jelentett. Ez azonban nem sikerült.

Mánap megkezdődött a fegyveres felkelés. A Vörös Gárda forradalmi csapatai október 26-ra virradó éjjel rohammal foglalták el a Téli Palotát. Letartóztatták az Ideiglenes Kormányt. Győzött a fegyveres felkelés!

A bolsevikok kiáltványt intéztek a munkásokhoz, katonákhoz, parasztokhoz, amelyben a világtörténelem leghatalmasabb és legjelentősebb forradalmának győzelmét köztölték Petrográd dolgozó népével, a nagy Oroszországgal, az egész világgal.

Lenin és Sztálin Pártjának ez a történelmi kiáltványa volt a világ első szocialista államának születési bizonyítványa!

SZTÁLIN, AZ ÉPÍTŐ

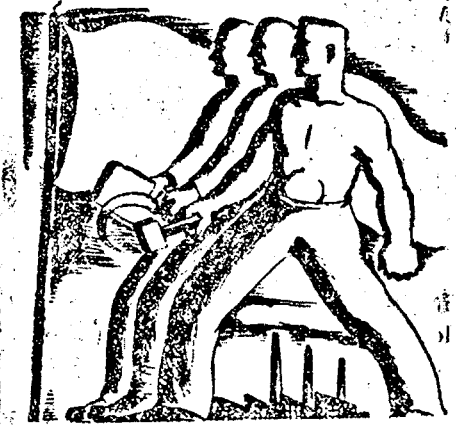
Győzött az orosz proletariátus, új típusú Pártjának vezetésével. Győzött a munkásosztály és a dolgozóparasztok szövetsége. Immár a proletariátus kezében volt a hatalom a világszerte bírált és féltett polgárháború, az imperialista beavatkozók támadásainak mérhetetlen pusztítása terült el. A proletariátust vezető Párt előtt állott a jövő: meg kellett építeni a szocializmust, meg kellett valósítani a jót és bőség feltételeit. Az előző uralgó osztály, a múlt kizsákmányoló uralkodó osztályon keresztül mesterségesen terjesztett sötétséget hagyta hátra. Ezt kellett leküzdeni; a tudás erejével kellett megoldani az új társadalom építésének nagyszerű feladatát.

A lenini-sztálini Párt megvalósította,

amit polgári tudomány és polgári politika lehetetlennek ítélt. A lenini örökség hűséges folytatója, Sztálin, olyan feladatokat valósított meg, amelyeknek megoldása példamutatást jelent az egész világ dolgozó számára. A szocializmus felépítésének műve a Bolsevik Párt és annak vezetője, Sztálin elvtárs nevéhez fűződik. Építési terv szerint szokás. Építési könnyű, ha minden rendelkezésre áll, minden terv szerint lehet és nem merülnek fel váratlan akadályok. De a szocializmus sztálini építése már ebben különbözött minden más építéstől.

Először is: a történelemben teljesen új a tudatos társadalomepítés. Azután: terv ugyan készült, de az országépítés újszerűsége miatt a terveket építkezés közben változtatni kellett. Harmadszor: pedig: építkezni nem szoktak földrengés közben. A Bolsevikok pedig az osztályharc növekvő kiezűződése közben építették a Szocializmus Országát.

Az ellenség a Párt soraiban is támadni próbált. Trockij, Zinovjev, Kámenyev vezetésével gáncselések igyekeztek feltartóztatni a munkát. Szóval: ugyanakkor magukat az építőket is tartóztatni kellett. Meg kellett szabadulni a múlt számos terhes poggyászától és fel kellett számolni a tudatlanságtól, tapasztalatlanságtól eredő számos hibát. Külföldi specialisták szobortázt szerveztek, bizonyos embereknek a siker a fejükbe szállt... Épít-

tettek-e valaha a történelemben országot ilyen körülmények között? De Sztálin elvtárs azzal a lépéssel rendelkezett, hogy még az összekuszált helyzetben is megtalálta a következő következő lépést, sőt képes arra is, hogy bármilyen bonyolult helyzetet megértessen a nép nyelvén és kijelölhesse a dolgozók számára az utat.

Sztálin elvtárs, irányító jelszavai az építkezés minden szakaszára megszabták a teendőket. Az irány: mezőgazdasági államból ipari államot teremteni. Az út: mindenekelőtt neképítési! Mindenekelőtt gépipart! Vasat és acélt, gépet és traktort, vasutat és autót, szerszámot és kohót! Sztálin elvtárs tömegekhez for-

duló magyarázatai a szovjetnép millióit mozgósították. Egy világ-rész mozdult meg, dermedt tagjainak erejét próbálta a volt Oroszország évszázados álmából felébresztett dolgozó népe. Ahol tegnap még sivatagon unatkozott a város szemé, ott ma a semmi-ből városok keletkeztek. A szovjet nép megmozdult, Sztálin elvtárs vezette.

Gigantikus méretű ipartelepeket teremtetett a bölcs vezető irányította tömeg akarat, óriási ipari kombinátok nőttek ki a földből és közben Sztálin elvtárs a nagyszerű vezető rátermettségével, a tudós gondjával ügyelt rá: betartja-e mindig a bolsevik alaptörvényét, megőrzi-e kapcsolatát a tömegekkel? A tények igazolják: igen, Sztálin elvtárs mindenkor a nép életének útjában tartotta kezét!

Mikor a kapitalista nagyhatalmak orvátmadást orvátmadásra halmoztak, amikor a Párt árulói gyengíteni próbálták a belső frontot, Sztálin elvtárs volt az, aki a tanító türelmével és az igazi bolsevik erélyével leplezte le a nagy „egységfrontot”, amely 1927-ben Chamberlain-tól Trockijig alakult ki a Szovjetunió ellen.

Hívó szava harcba szólította a párttagokat és kudarcba fulladt a Párt egységét megbontani akarók törekvése.

Épült tovább a SZOCIALIZMUS és folyt a harc minden ellenforradalmi mesterkedés, a bolsevik küzdelem egyes párt-szervezetek, egyes párt-funkcionáriusok hibája, hűsége ellen a mezőgazdaság kollektivizálásának kérdésében. A szovjet földön narasztek millióit kellett meggyőzni, hogy a kollektív gazdálkodás a bőség és jólét útja. Ekkor jelent meg Sztálin elvtárs cikke: „Akinek a siker a fejükbe szállt.” Mint a Nagy Honvéddő Háborúban a sztálingrádi szovjet ellentámadásnak, olyan mindent-el-

söprő ereje volt ennek a cikknek. Parasztok milliói olvasták a cikket, parasztmilliók elgőtt várt világgossá a követendő ut és Sztálin elvtárs döntő csapást mért ezzel a nép álszentekedő, aljas ellenségeire.

Kevés cikknek volt a történelemben ilyen sorfordító ereje, mint ennek.

Az Öt éves Tervek

a szocializmus építésének nagyszerű munkamódszerei. A növekvő termelés nyomán növekedik a jólét. Sztálin elvtárs 1933-ban a végzett munka öntudatával jelenthette az első Öt éves Terv eredményeit.

A Szovjetunió visszamaradt mezőgazdasági országból ipari országgá vált; kisparaszti országból a leghaladottabb mezőgazdasági nagyzem országvá, a melyben a volt kizsákmányoló gazdasági ereje felmorzsolódott.

De a kisajátított kisajátítók a szovjethatalom ellen dolgoztak még a kollektív gazdaságokban, a mezőgazdasági géppálmásokon és ekkor Sztálin elvtárs javaslatára a Párt politikai osztályokat létesített a szükséges helyeken.

Dolgozott-e már építész ilyen előre nem látott körülmények közt? Melyik építész a világnak tudott ilyen bölcsen, gyorsan intézkedni, mikor a páratlan építkezési emulmány előre nem látott tulajdonságai jelentkeztek?

A sztálini Öt éves Tervek minden szakaszát Sztálin egy-egy jelszava jellemzi tömören: A technika határoz el mindent! Azután, mikor a technikát megteremtették: „A kérdésektől függ minden!” Öt éves Tervek során születik meg 1936-ban az új Alkotmány, amely évszázadok álmát váltja valóra.

A dolgozók szocialista társadalmának elaptörvénye Sztálini Alkotmány néven vonul be a történelembe.

Amikor a hitleri orvátmacás megakasztja az Öt éves Tervek sorát, Sztálin elvtárs vezetésével állott az ország egész gazdasági élete a Nagy Honvédő Háború szolgálatába. Amikor pedig a szovjet nép a Sztálintól kudott jelszót valóra váltotta és a fasiszta bestit saját barlangjában, Berlinben semmisítette meg, elkezdődött a háború utáni első Öt éves Terv teljesítése.

Ma már elérték és túl is léptek a békebeli termelést és uriszuállítások egymásután sorakozó határköveit jelzők a tömegek életszínvonalának emelkedését.

Es a Szocializmus Országá Sztálin elvtárs vezetésével ma már a természet átalakítását vállalja a szovjet nép érdekében! Vajjon volt-e még ország a világtörténelemben, amely a társadalom átalakítása után a természet átalakítását merre volna vállalni?

A sztálini erdősítések egész országgrszek éghajlatát, arculatát változtatják meg. A sztálini építő politika felszaballítja az atomenergiát, hogy hegyeket romboljon le és az Ob és Jeniszei sokezerkilóméteres vízömegett a Jegés Tenger helyett a Káspi-tó felé terelje, hogy a természet és technika segítségével szebbé tegye az életet!

Mi a titka ennek, a rendkívüli

A Szovjetunió Tudományos Akadémiájának ünnepi ülészaka Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapja alkalmából

MOSZKVA. (Agerpres). A Tass Irda jelent: A Szovjetunió Tudományos Akadémiája díszes ünnepséget rendez a népek nagy vezetője, az egész világ dolgozóinak barátja, a nagy tudós, J. V. Sztálin hetvenedik születésnapja megünneplésére.

A Szovjetunió Tudományos Akadémiájának közgyűlése 1933 december 22-én egyhangulag megválasztotta Jcszif Vicsszarionovics Sztálint a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának tiszteletbeli tagjává „a világ tudománya fejlesztésében szerzett kivételes érdemekért, a marxi-lenini tanok sokoldalu fejlesztésében.”

Sztálin születésének hetvenedik évfordulója alkalmából december 22-24 között Moszkvában a Szovjetunió Tudományos Akadémiája ünnepi ülés szakot tart. Az első közlemény lesz: S. I. Vavilov, a Szovjetunió Tudományos Akadémiája elnöke „J. V. Sztálin és a szovjet tudomány” címmel.

N. I. Mucheliszvili akadémikus „J. V. Sztálin és a tudományok fejlődése az Unionális Köztársaságokban” címmel; A. J. Visinszkij pedig, az akadémia tagja „J. V. Sztálin tanításai az államsról” címmel tartanak előadást.

Összesen 17 közlemény lesz, amelyek J. V. Sztálin műveinek jelentőségével foglalkoznak. Sztálinnal, aki a marxi-lenini tanok nagy teoretikusa és a tudás minden ágában előreladott szovjet tudomány sikereinek őszlőnzője és kezdeményezője.

M. B. Mitin akadémikus, valamint a Szovjetunió Tudományos Akadémiája levelező tagjaibak, P. N. Popelovnak, L. A. Leontjevnek, P. F. Judimnak közlései Sztálin elvtárs hozzájárulását tartalmazzák a marxi-lenini elmélethez és a marxi-lenini elmélethez és a marxista

dialektikus módszer fejlesztéséhez; rámutatva a nagy Sztálin szerepére a politikai nemzetgazdaság, a szocializmus megalkotásában és a kommunizmus építésére vonatkozó tanításokban.

B. D. Grekov, T. D. Lisenko, I. P. Bardin, A. V. Vinter, M. M. Dubinin, E. A. Cudakov és I. I. Artobolevski akadémikusok közléseit Sztálin elvtárs eszméinek a történelemben, a mécsurini agrobiológiában, a fémiparban, a vegyiparban és a gép-építőiparban való alkalmazásának szentelik.

A. V. Topocsjev és E. V. Tarlé akadémikusok közleményeinek címe: „J. V. Sztálin és a tudomány és gyakorlat közötti kapcsolat”, illetve „J. V. Sztálin és a békéért folyó harc”.

A „December 30” gyár szakszervezete táviratban jelentette, hogy az üzem dolgozói teljesítették a vállalt kötelezettséget

Az aradi „December 30” gyár szakszervezete táviratot intézett az egyesült textilszakszervezetek bukaresti központjához abból az alkalmából, hogy a gyár dolgozói a Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapja tiszteletére vállalt kötelezett ségeiket még december huszonegyediké előtt száz százalékban teljesítették. Alább közöljük a távirat szövegét, amely a dolgozók

öntudatos teljesítményének és Sztálin elvtárs iránti szeretetének szép bizonyítéka:

Egyesült Textil Szakszervezeti Uniónak
Bukarest

Sztálin elvtárs születésnapjára vállalt kötelezettségeket teljesítettük. Stop. Évi tervet befejeztük. Stop. A decemberi hó-

nap termelése 12 százalékkal haladja meg az évi átlagtermelést. Stop. A december huszadiki versenynapon a fonóda termelése a fennállása óta a legmagasabb volt. Stop. Előre, Sztálin elvtárs vezetésével újabb győzelmek felé!

A „December 30” gyár egyesült textil szakszervezete

Sztálin-bélyegsorozatot hozott forgalomba a póstia

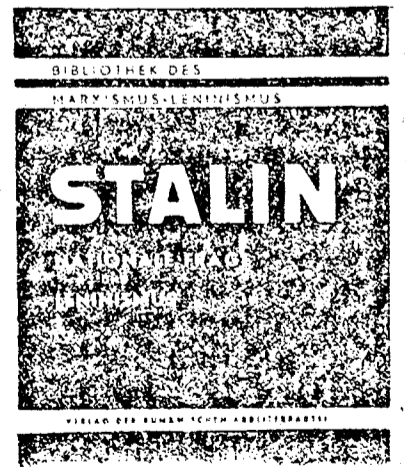
BUKAREST. (Agerpres). Ma, december huszonegyedikétől kezdődően a postai igazgatóság a bélyeghívtal — OFIL — útján új bélyegyet bocsát ki az egész világ proletariátusának nagy tanítója és vezetője, Sztálin vezértábornagy tiszteletére. Ez egyetlen fogazott és fogazatlan 31 lej névértékű oliv-színű bélyegből áll. A bélyeg nagysága 28x33 milliméter és 100 darabot tartalmazó ívekben készült. A kiadványt az előfizetőknek 1950 január 1-ig osztják ki.

— A SAJTO ÉS GRAFIKAI IPAR alkalmazottainak szakszervezete ma délután 5 órakor a Goldis ucca 6 sz. alatti helyiségének felavatási ünnepélyét tartja.

UGYELETES GYOGYSZERTÁRAK:

SZERDA: 3 számú állami gyógyszer-tár (Ehinescu ucca), 4 számú (hegyaljai villamosállomásnál), 7. számú (Ujaradon).

A Román Munkáspárt kiadásában magyar, román és német nyelven megjelent

országépítőnek? Ismeri és szereti az emberanyagot, amelyet a nagyszerű építőmunkára vezet. Tanítónk ő, aki tanul is a dolgozó tömegektől. A forradalmár mérészsége párosul benne a tudós szerénységével. A született vezető bölcsességével utal nagy művének, a Bolszvik Párt

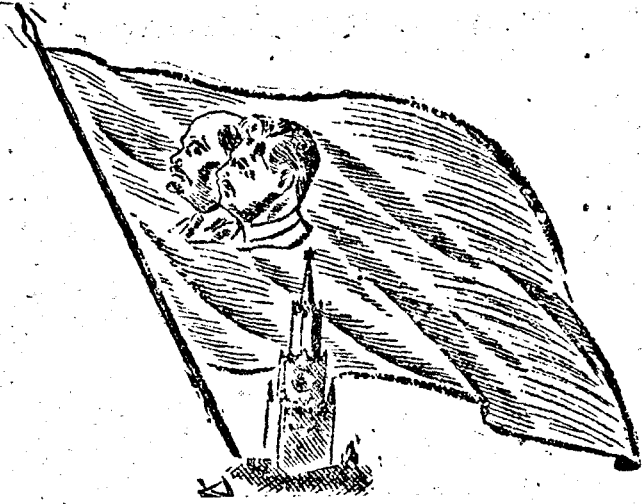
Történetének befejező részében arra: *A bolszvik erejének forrása a tömegekkel való kapcsolat.*

Sztálin elvtárs ismeri a tömegeket, harcol értük, tanítja és vezeti őket. Sztálin elvtárs építő munkájában ma már nemcsak a szovjet népet vezet, hanem a béke nagy

táborát, a népi demokrácia országainak dolgozó tömegeit és a kapitalista országok munkásait is, akik mind a békéért, a szocializmusért harcolnak, ennek a nagy és szerény merész és bölcs, jóságos és erős tanítónak vezetésével!

(é. e.)

ÉLJEN A KOMMUNIZMUS!

Igy vezette győzelemre a Szovjet Hadsereget a Nagy Honvédő Háború diadalmas hadvezérére

Sztálin elvtárs a szovjet nép csodálatos erejének szervezője békében és háboruban

A hitleri Németország durván megsértette a Szovjetunióval kötött megnehtámadási szerződést és 1941 június 22-re virradó éjszakán a német fasiszta rablóhadereg, tankok, repülőgépek ezreivel megtámadta a békés építőmunkát folytató Szovjetuniót.

A német hadosztályok oldalán felvonultak a csatlósállamok hadseregei is és a fasiszta rablók ezen a borzalmas éjszakán északról — Finnországtól — délig, — a Prutig — megkezdték hadműveleteiket a Szovjetunió nyugati határai ellen.

Működésbe lépett a göbbelsi hazugsággártó propaganda és a német fasiszta rádióállomások, valamint a „csatlósok” rádiói könnyű győzelemről, „villámháborúról”, a rablók offenzívájának nagy területi sikereiről bőmbölktek.

A fasiszta seregeknek a háború első tíz napjában sikerült elfoglalnia Litvániát, Lettország jelentékeny részét Fehéroroszország nyugati területeit és Nyugatukrajna egy részét. A Szovjetunió népei minden erejének az ellenség visszaverése érdekében történő gyors mozgósítása céljából a Szovjetunió Kommunista (b) Pártjának Központi Bizottsága és a Szovjetunió Népbiztosainak Tanácsa 1941 június 30-án elhatározta, hogy Állami Védelmi Bizottságot alakít, amelynek kezében összpontosul az államhatalom teljes egésze. Az Állami Védelmi Bizottság elnökévé Sztálin elvtársat nevezték ki.

Történelmi jelentőségű rádióbeszéd

... 1941 július 3-án a bombák robbanását, a tankok dühögését, fegyverek zaját tuhársogta Sztálin elvtárs történelmi jelentőségű rádióbeszéde, amellyel a szovjet-néphez, a Vörös Hadsereg és a Hősi Hadosztály harcosaihoz szólt. Sztálin elvtárs beszédében mélyen-szántó elemzés alá vette az eseményeket, meghatározta a háború célját és rámutatott: ez a háború az egész szovjet nép nagy háborúja a német fasiszta hadak ellen.

Az egész nép Honvédő Háborújának nemcsak az a célja, hogy országunk felett tornyosuló veszélyt megszüntesse, hanem az is, hogy segítséget nyújtsunk Európa összes népeinek, amelyek a német fasizmus igáját nyögik.

Sztálin elvtárs utasítást adott, hogy a Vörös Hadsereg csapatainak kényszerű visszavonulása esetén nem szabad ott hagynia az ellenségnek egyetlen mozdonyt, egyetlen vasúti kocsit, egyetlen kisló gabonát, egyetlen liter benzint sem. Sztálin elvtárs felhívta a népet partizán osztagok szervezésére, arra, hogy az ellenség hátában folyó partizánháborút egyesítsék a Vörös Hadsereg hadműveleteivel. Kiadta a jelszót: „A nép minden erejét vessük harcra az ellenség szétzúzására!” **ELŐRE A GYŐZELEMIG!**

A rádióbeszéd megacélozta a szovjet ember harci erejét és reményt keltett a fasizmus igájában sínylődő népek között.

Sztálin elvtárs óriási munkásságot fejtett ki a Fegyveres Erők megerősítése érdekében.

Lángeszű vezetésével valósi-

totta meg a Szovjet Hadsereg az aktív védelem taktikáját, amelynek az volt a célja, hogy az ellenséget felőrölje, eleven erejét és technikai felszerelését a lehető legnagyobb mértékben pusztítsa és a támadásba való átmenet feltételeit előkészítse.

... Sztálingrádot nem szabad az ellenségnek átengedni!

A német hadsereg 1942 nyarán kihasználva azt, hogy Európában nem volt második front, összes tartalékjait felhasználva, a csatlós államok haderejével együtt, újabb offenzívát indított, amelynek célja az volt, hogy elfoglalják Baku köolajkörzetét; majd pedig kelet felől megkerüljék Moszkvát és elvágják a fővárost a volgai és urali háterszágtól. A Szovjet Fegyveres Erők Legfelsőbb Főparancsnokának, Sztálin elvtársnak parancsára elálltak az ellenség elől az észak felé Moszkvába vezető utakat.

Julius hónapban a németek támadást kezdtek Sztálingrád ellen. Október 5-én Sztálin elvtárs a sztálingrádi rreconalra a következő parancsot küldte: „Követelem, hogy Sztálingrád védelmére tegyenek meg minden intézkedést. Sztálingrádot nem szabad az ellenségnek átengedni!”

És elkezdődött a történelem legnagyobb csatája Sztálingrád falainál.

A hitleri főparancsnokság az emberanyagban és felszerelésben elszenvedett óriási veszteségeivel nem törődve dobta tartalékjait a szovjet-német frontra és 1941 októberében sikerült a moszkvai térségbe behatolni.

Moszkva védelmét Sztálin elvtárs dolgozta ki és lényegesen valóra váltotta a német csapatok Moszkva alatti szétverésének tervét. Sztálin elvtárs személyesen vezette Moszkva védelmét.

A hitlerista rablókat december hónap folyamán a főváros közelében összpontosított szovjet csapatok támadták meg. A németek nem tudtak ellenállni a hatalmas nyomásnak és rendetlen sorokban hátrálni kezdtek.

A szovjet csapatok tovább kergették a szétvert ellenséget és több mint négyezer kilométerrel nyomultak nyugat felé.

A német fasiszta csapatoknak Moszkva alatt történt szétverése a háború első esztendejének döntő eseménye volt. Ez a vereség szétfoszlatta a német hadsereg legyőzhetetlenségéről terjesztett hitlerista legendát.

November 19-én Sztálin elvtárs parancsára a szovjet csapatok Sztálingrád alatt támadásba mentek át.

A német rablóhadak a csapást oldalba, majd hátukba kapták. Bekerítették és részben megsemmisítették, vagy foglyulejtették Paulus német tábornagy háromszázezer főnyi haderejét. A világtörténelemben páratlan mennyiségű hadizsákmány került a Szovjet Hadsereg birtokába. Az itt kivívott óriási jelentőségű győzelem a sztálini sztratégiának és taktikának ragyogó diadala volt: Sztálin elvtárs értékelése szerint „Sztálingrád volt a német fasiszta hadsereg alkonyja”.

Ezután a kezdeményezés a Szovjet Hadsereg kezébe került, de 1943 nyarán a németek vereségeik és óriási veszteségeik ellenére, új támadást indítottak. Ez a híres kurszki csata néven került a történelembé. A július 5-én megindult kurszki német offenzíva a szovjet védelem szilárdságán összeomlott, majd,

miután a Szovjet Hadsereg felőrölte a fasiszta hadosztályokat, ellentámadásba ment át és áttörte az ellenség arcvonalát.

A németek szétzúzása Kurszknál döntő jelentőségű volt a háború további menetére. „Ha a sztálingrádi csata — mondja Sztálin elvtárs — a német fasiszta hadsereg alkonyának előhírnöke volt, úgy a kurszki csata a német hadsereget katasztrófa elé állította”. Ezután a Szovjet Hadsereg, a sztálini lángeszű hadvezetés és sztratégia alkalmazásával, újabb támadásba lendült és novemberig az ideiglenesen megszállt szovjet területek csaknem kétharmad részét visszajoglatta.

A döntő győzelmek esztendeje

Az 1944 év a Szovjet Hadsereg döntő győzelmeinek esztendeje volt. A Szovjet Hadsereg, Sztálin elvtárs zseniális sztratégiai terveit végrehajtva, tíz egymásután következő hatalmas csapást mért a fasiszta rablókra és teljesen kiűzte őket a Szovjetunió földjéről.

A sztálini sztratégiai tervek megvalósításai, nagy katonai és politikai eredményekre vezettek: A hitleri Németország volt szövetségesei: Románia, Finnország, Bulgária, megadták magukat és Németország ellen fordultak.

Magyarország, az utolsó európai szövetség, fegyverletétel előtt állott. Ugy alakult a hadihelyzet, hogy a Szovjetunió képes Németországot a szövetségesek segítségével nélkül megszállni és Franciaországot felszabadítani. Ez arra készítette Churchillt, Anglia volt miniszterelnökét, — aki addig ellenkezett a második front létesítését Európában, — hogy megszervezze a szövetségeseknek Nyugateurópába való behatolását. A szövetségesek 1944 június 6-án partraszálltak Franciaországban.

A győzelem lobogója Berlin felett

Sztálin elvtárs a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 27-ik évfordulóján beszédet mondott és kiadta a sztálini útrabocsátást: **BERLINBE!**

A Szovjet Hadak előnyomulása megkezdődött a bariangyába húzódtott fasiszta fenevad felé. Felszabadult Varsó, a Szovjet Hadsereg mélyen benyomult Keletporoszországba. A Szovjet Hadsereg téli támadásainak sikereit Sztálin elvtárs 1945 február 23-án kiadott parancsában így értékelte: „A németek feletti teljes győzelem immár közel lévő!” A sztálini sztratégiai terv végrehajtása során a szovjet csapatok sikeresen teljesítették a parancsot: „Kitűzni a győzelem lobogóját Berlin városára!”

(Folytatás a 6-ik oldalon)

Éljen a Szovjetunió, a béke és a szocializmus bástyája, J. V. SZTÁLIN elvtárral az élen!

(Folytatás az 5-ik oldalról.)

A rádió 1945 május másodikán a világ minden tájára szétvitte Sztálin elvtárs hadparancsát: „A Szovjet Haderők befejezték a német hadsereg berlini csoportjának szétverését és ma, május másodikán, teljesen hatalmukba kerítették Németország fővárosát, Berlint, a német imperializmus központját és a német agresszió főfészékét”.

A Vörös Hadsereg teljesítette a sztálini feladatot: „A győzelem lobogója ott leng Berlin felett!”

A hitleri Németország sorsa eldőlt és a német főparancsnokság aláírta a feltétel nélküli legyverletre vonatkozó okiratot.

Sztálin elvtársnak, a zseniális hadvezérnek előrelátó szavai: „A mi ügyünk igaz ügy — a győzelem a mienk lesz” — inye, beteljesedett, valósággá vált. Sztálin elvtárs újabb győzelemre vezette a szovjet népet.

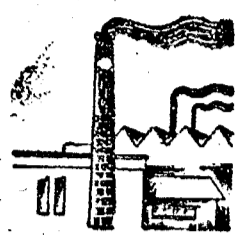
Arad kétkezi és értelmiségi dolgozói lelkes hangulatu gyűlésen ünnepelték Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapját

Tegnap délután a Román Munkáspárt aradmegyei bizottsága ünnepi ülést tartott a dolgozó emberiség nagy zsenije, Joszif Visszarionovics Sztálin hetvenedik születésnapjának megünneplésére.

A kétkezi és értelmiségi dolgozók széles tömegi zsúfolásig megtöltötték az Állami Színház nézőterét. Az ünnepi gyűlés megkezdéséig a dolgozók — századunk nagy lángeszze iránti forró szeretetük kifejezésére juttatásaképpen, — ütemesen Sztálin nevét hangoztatták.

Constantinescu Emil, a megyei ideiglenes bizottság elnöke nyitotta meg a gyűlést, aki miután ismertette az ülés célját, a következő tiszteletbeli elnökséget javasolta, amelyet hatalmas lelkesedéssel elfogadtak: A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja Központi Vezetőségét, Sztálin elvtárral az élen; a Román Munkáspárt Központi Vezetőségét, Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárral az élen és az egész világ Kommunista és Munkáspártjainak Központi Vezetőségét.

A tényleges elnökségben Suta Vasile elvtárs, a Párt megyei bizottságának titkára; Dózsa László elvtárs, a Párt megyei bizottságának helyettes titkára; Baba Ioan, a Párt megyei bizottságának tagja; Petrás János, a verifikáló bizottság elnöke; Stefanescu Eugen alezredes; Muresan Ioan kapitány; Fericean Gheorghe, a Megyei Szaktanács elnöke; Popa Maria, az UFDR megyei szervezetének titkára; Drocin Emanoil, az Ekésfront elnöke; Muresan Vasile, a városi ideiglenes bizottság elnöke; Faur Gheorghe; Stoian Mircea; Secara Ilie; Eibenschütz István; Gedeon József; Lucai Ioan; Gherba Liviu; Precup Aurel; Bol-

Nagyszerű munkalendület fejezi ki Arad dolgozóinak szeretetét Sztálin elvtárs iránt

Mint Népköztársaságunkban mindenütt, Arad és a megye dolgozói éppen azzal bizonyítják be hű szeretetüket és ragaszkodásukat a dolgozó népek nagy tanítómestere, Sztálin elvtárs iránt, hogy a szocializmus építésében oly fontos szerepet betöltő szocialista versenyek által létrejött új munkamódszerek széleskörű terjesztésével, s a mind fokozottabb méreteket öltő szocialista versenyek munkamenetének állandósításával, — tehát a többtermeléssel, a munka termelékenységének folytonos növekedésével járulnak hozzá Népköztársaságunkban a szocializmus építéséhez.

Üzemeink dolgozói azt is megünnepelték

Sztálin elvtársról, hogy a szocialista versenyek állandó fokozása életszínvonalunk emelkedését is jelenti.

A sztálini versenyek eredményei híven tükrözik dolgozóink forradalmi munkalendületét, amellyel Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapjának ün-

neplését előkészítették.

Már maga az a tény, hogy a „December 30”-gyár dolgozói december huszonegyedikére vállalt kötelezettségeiket, vagyis az Állami Terv teljes befejezését, öt nappal előbb teljesítették, — mint ahogyan az Friedmann Benjámín és Schwarcz Lajos munkás levelezőink tudósításaiból kitűnik, — hatalmas bizonyíték dolgozóink forradalmi akarata mellett. De a jóval kisebb üzem,

a „Fieraru” öntudatos dolgozói is már az üzem minden osztályán december tizenhetedikétől 1950-re termelnek!

S ha elolvassuk azokat a lelkes hangú leveleket, amelyeket üzemi levelezőink juttatnak szerkesztőségünkbe, látjuk, hogy ezek a levelek valósággal sugározzák a forró szeretetet s mind, mind Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapja tiszteletére szervezett szocialista versenyek értékes tul-

A „TEBA” gyár konfekció-osztályán működő ifjbrigád lelkes munkájáról

ad számot Csibi Agnes levelezőnk. A Teba-gyár ifjbrigádosa Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére 100 százalékos normatelteljesítést értek el.

Hevesi József és Malik József levelezőink a „Solidaritaten” szabó szövetkezet két ifjbrigádjának lelkes versenykihívásáról írnak színes tudósítást.

A versenypontok mindegyike Sztálin elvtárs születésnapjának megünneplésére, a termelésben elért jobb eredmények buzdítására szolgálnak.

Böhm Maria levelezőnk igen érdekes és részletes tudósításban számol be a „Szovjet—Román Építkezési Vállalat dolgozóinak szép eredményeiről úgy a „Vörös Lobogó”, mint a „Victoria”, valamint a cukorgyári építkezési telepein, ahol

a dolgozók himágasló munkavállalások telteljesítésével ünneplik Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapját.

A „Vörös Triko” öntudatos dolgozó az üzem összes osztályain 14 Vörös Sarkot létesítettek Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére.

tejesítéseiről számolnak be. Ugyan akkor levelezőink állandóan újabb munkavállalásokról adnak hírt, amelyekkel dolgozóink Sztálin elvtárs iránt érzett ragaszkodásuk jegyében Népköztársaságunkban a szocializmust építik.

A „Vörös Lobogó” gyárból Löwinger Sándor és Horvát Imre levelező elvtársak számolnak be szép eredményekről, az asztalos illetve a lakatos II. üzemosztályokból.

Az asztalosműhelyben 76-ra emelkedett az egyéni versenyzők száma, a lakatos II. üzem osztályban pedig igen értékes megtakarítást értek el a hulladékok észszerű felhasználásával.

Nagygyörgyi Imre levelezőnk a villanygyári dolgozók egyik csoportjának teljesítményéről számol be, akik három kiseleztezt fogasztómérő órát helyeztek üzembe Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére.

Bartha Sándor, a „Dózsa György” állami műbutorgyár Benkő-csoportjáról ír, akik művészi kivitelű dohányzószelencét készítettek Sztálin elvtársnak, míg az üzem összes dolgozó a minőségi munkavállalást nagy százalékban telteljesítették. A nagy tanítómester születésnapja tiszteletére.

Mindezen megvalósítások és eredmények, amelyekről üzemi levelezőink oly lelkesedéssel számolnak be, híven tükrözik azokat a nagy arányú előkészületeket, amelyekkel dolgozóink Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapjának méltó megünneplésére, a szocialista versenyek állandó fokozását tartják legfontosabb célkitűzésnek.

A nagyszerű eredményekkel megvalósító lelkesedés

nyert kifejezést az aradi üzemek Sztálin elvtársat ünnepelő ülésain. Üzemeinkben tegnap délután

a munka befejezése után mindenütt lelkes tömegek gyűltek össze, hogy ünnepélyes keretek között méltóképpen fejezzék ki hálájukat és ragaszkodásukat minden dolgozó igaz barátja és védelmezője, Sztálin elvtárs iránt.

Az aradi „Vörös Lobogó” gyár kultúrtermében lelkes hangulatu gyűlés keretében Ionescu elvtárs, a „Vörös Lobogó” pártkörzetének titkára románul, majd Dávid János magyar nyelven ismertette Sztálin elvtárs életét és munkáit. Az üzem dolgozói szűnni nem akaró lelkesedéssel ünnepelték és éltették

(Folytatás a 8-ik oldalon.)

ÉLJEN SZTÁLIN ELVTÁRS, népünk felszabadítója, támogatója és barátja!

800 millió ember élén

Sztálin elvtárs, a béke hadvezére

Az első imperialista világháborúból hazatérő félrevezetett, megcsalt katonáknak eldobta fegyverét és így kiáltott: „Soha többé háború!”

A dolgozó ember olyan háború kincseit, borzalmait szenvedte el, amelynek céljaihoz semmi köze sem volt és amely nem érte, hanem ellenére folyt. Az első imperialista világháború után az ideológiailag felvilágosult ember ösztönösen háboruelelmes volt anélkül azonban, hogy tudta volna, mi az, amit tennie kell, hogy újabb háború kitörését megakadályozza.

Az imperialisták, győzők és legyőzöttek egyaránt, akkor, amikor az első világháború jóformán még be sem fejeződött, már újabb háború feltételeinek megteremtésén fáradoztak. Az imperialista országok „diplomáciá” mint fíradhatatlan kereskedelmi utazók jöttek-mentek a világban. Utazókat költöttek, fegyvert rendeltek és adtak el. A fegyvereladáshoz „piacvezető” eszközként különösen használtak a szocializmus, a nemzeti gyűlölködés szítását. A nemzeti türelmetlenség volt az a fertőzés, amely megteremtette a feltételeket a fegyverkereséshez a háború pusztító híján érdekében.

A béke ügyének szószólója

Ebben a bűnös korszakban, amikor a halálraítelt kapitalizmus aljas monopólistái „mostmár minden mindent” jelszóval megcsufolták minden eszmét, amely az embert az őserdők fenevadaitól megkülönbözteti, csak egyetlen hang — mint az élő lelkiismeret, — harsogott a világba. Egyetlen hang, amely felhívta a figyelmet a fasizmusba torzult imperializmus világpusztító terveire. Ez a hang a történelem egyetlen békét akaró hadvezére: Sztálin elvtárs hangja volt.

Sztálin elvtárs a béke hadvezére. Tizenöt éves kora óta szakadatlanul harcol a békéért. Harcol építéssel, emberformáló tanítással. De ha kellett dicsőségesen harcolt fegyverrel is!

A sztálini békeharc leghatalmasabb megvalósítása a Nagy Októberi Szocialista Forradalom világ-raszóló győzelme volt. A nagy Lenin oldalán diadalra vezette a kiszípolozott, elnyomott nép munkásosztályát, amelynek hazája megágya volt minden háborús merényletnek, oly zsarnok uralma alatt, amely mindenkor kiszolgálója volt az imperialisták háborús politikájának. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom azonban nemcsak a cári uralmat semmisítette meg, de véget vetett az imperialisták ama reményének is, hogy sikerül nekik Oroszországban a cár helyett polgári lakójukból összehajtogatott kormányt a további háborúk szolgálatába állítani. Igen, Sztálin elvtárs a nagy Lenin oldalán győzelemre vitte a szocializmus zászlaját és ezzel együtt a béke ügye hatalmas harcosokkal erősödött meg.

A fiatal Szovjetunió létesítésének másnapján már békefelhívással fordult a hadbanálló

világ kormányaihoz és népeihez, felszólítva őket arra, hogy haladéktalanul kezdjék meg a tárgyalásokat igazságos béke megkötése érdekében.

A proletármunkások, a béke záloga

A Szovjetunió iparosítása, amely az elmaradt mezőgazdasági államot a világ első ipari-mezőgazdasági államává emelte, a mezőgazdaság szocialista átalakítása a Szovjetunió munkásait és parasztjait olyan jómódhoz segítette, amely kizárta más országok javai elrablásának gondolatát.

A Szovjetunió népeinek sztálini nevelése megszüntette az együttélő nemzetek közötti acsarkodást a Szovjetunióban. Ezért a béke védelmezője Sztálin elvtárs, mert az egész világ példamutatására a Szocializmus Országában és utána a világ egynegyedén megvalósította a békés fejlődés, a haladás feltételeit!

Sztálin elvtárs békeakarata nem egyetlen ember politikai állásfoglalásának következménye, de megmutatta, hogy az emberiség zsenije hogyan viheti diadalra a béke ügyét.

Sztálin elvtárs azért a béke védelmezője, mert Marx-Engels és Lenin tanainak követője és továbbfejlesztője. Azoknak a tanoknak alapján áll, amelyek a proletármunkások nemzetközi összefogását hirdetik, minden nemzetbeli kizsákmányoló, háborús uszító ellen.

Sztálin elvtárs a Szovjetunió békepolitikáját tehát Marx-Engels és Lenin tanainak szellemében folytatja.

Egyezzerkilen százharminnégyben, a hitleri veszett csaholás idején Sztálin elvtárs a Szocializmus Országának a saját erejében és a proletármunkások győzelmében bizó békeszeretettel a következőket mondotta a Szovjetunió Kommunista (b) Pártja XVII. kongresszusán:

„A mi külpolitikánk világos. Ez a béke megőrzésének és a kereskedelmi kapcsolatok fejlesztésének politikája valamennyi ország irányában. A Szovjetuniónak esze-

A háborút az imperialisták ugyan tovább folytatták, de a Sztálin vezette Szovjetunió soha egyetlen pillanatra sem tért le a békéért való következetes harc útjáról.

ágában sincs, hogy bárkit fenyegetsen, még kevésbé, hogy valakire rátámadjon. Mi a béke hívei vagyunk és a békéért harcolunk, de nem félünk a fenyegetésektől és készek vagyunk arra, hogy a háború gyújtogatónak csapására csapással feljeljünk... Azokat pedig, akik megpróbálnak rátámadni országunkra, úgy visszaverjük, hogy belepusztulnak, nehogy még egyszer kedvük keréjük dicszó-ormányukat a mi szovjet kertünkbe bedugni”.

Azok, akik hét esztendővel később mégis bedugták „dicszó-ormányu-

A békét nem kolduljuk, hanem harccal vívjuk ki!

Sztálin elvtársat, a béke ügyének diadalmas hadvezérének ma a békeharc vezérének tekintik az egész világ minden dolgozó népe. A nagy tanítómester vezette Szovjetunió a béke bástyája: a földkerekségen mindenütt tudják, hogy ez a legyőzhetetlen, állandóan növekvő erő vet gátat a kizsákmányoló, a monopólisták és lakajpolitikusaik féktelen garázdálkodásának.

A sztálini politika, amely győzelemről-győzelemre vezette a Szovjetuniót, száz és százmillió ember bizalmát élvezte. Ezért alakulhatott meg, a történelemben először, a béke szervezett arcvonala, s több mint 800 millió ember sorakozik világszerte ezen az arcvonalon. Mindenütt — éppen a marx-lenin-sztálini tanítások alapján, — a munkásosztály áll a békeharc élén, s a küzdelmet az újítású élcsapat pártok vezetik. Ezért mondhatjuk, hogy a háborús mérgekverők hámszövetkezetével szemben olyan hatalmas erő védelmezi a békét, amely képes a gyilkosok összeesküvését megfékezni! S ennek, az

kat” a szovjet kertbe el is pusztultak úgy, ahogyan Sztálin elvtárs előre megmondta.

De, amit Sztálin elvtárs tizenöt esztendővel ezelőtt mondott, az ma is időszertűen érvényes. Jó lesz, ha a harmadik világháborúra spekuláló imperialisták és azok szolgálatában álló hitleri „babérokra” vágó Titó-banda alaposan megtanulja Sztálin elvtárs fent mondását.

A jugoszláv nép tudja, mert látta, hogy az a hatalmas erő, amelyet a Szovjetunió képvisel, tette lehetővé számára a hitleri halálos szorításhoz való menekülést. A Sztálin elvtárs vezette Szovjetunió erkölcsi támogatása teszi ma is lehetővé Jugoszlávia dolgozó népe számára, hogy kiszabadítsa magát a hitleri majmoló zsarnok Titó és bandája karmaiból.

erejében mindjobban növekvő békeharcvezére, tanítómestere, aicsőséges szószólója, Sztálin elvtárs.

A békeharc most már odairányul, hogy az örökös háborús veszély, méregfogát kell kizsákmányolni: a harc a kizsákmányolás, elnyomás, nemzeti gyűlölködést szító intrikák rendszere ellen folyik. És arra, hogy így győzhet a béke ügye — Sztálin elvtárs tanította meg a dolgozó emberiséget. A békét nem kolduljuk, a békéért harcolunk, a békét kivívjuk!

A békéért folytatott harc csak akkor arathat diadalt, ha a világon nem lesznek már hitleriek, titók, tsaldariszok, francók és az őket mozgató imperialista monopólisták. Ezekről pedig csak úgy szabadulhatunk meg, ha elhatározottan menettelünk azon az úton, amelyet a Szovjetunió hatalmas harca tett számunkra is járhatóvá és amelyen a nagy Sztálin vezet hemmünket, a zsarnokság teljes felszámolása: a tartós béke felé.

Ma az Állami Színházban

Két művészi ünnepség SZTÁLIN ELVTÁRS születésnapja tiszteletére

Sztálin elvtárs születésnapjának megünneplése alkalmából ma az Állami Színházban művészi előadások lesznek 4 és 6 órakor. Az előadások műsorát, amelyeket a városi édeiglenes bizottság a Megyei Szaktanácsal együttesen rendez, a CFR, a „Vörös Lobogó” és a „December 30” kultúrcsoportjai, a filharmonia és a népi zenekar szolgáltatják, az Állami Színház kollektívájának közreműködésével. A belépés díjtalan.

SZTÁLIN ARCKÉPE ALÁ

Nézd ezt a széles homlokot!

Mint fehérfényű sziklaél, olyan. Minden redője egy hősi harcról beszél. Ez arcnak történelme van.

Nézd e meleg, mélytűzi szemeket, Jövőre látó lángész néz reád. Nézd ajkait, mikén meghitt lényvel látod villanni nyugodt mosolyát.

Szelíd és szerény e nemes arcél, vonásaiban tett és gondolat életünkre úgy hullatja fényét, mint tengerekre dus hevét a nap.

Mögöttük a Forradalmat érzed, mit úgy formált, mint mester anyagát. Leninnel ő gyúrta át pokolból népharagvá a föld egyhatodát.

Nézd e képet. Minél tovább nézed annál mélyebbre és magasabbra lépsz. Csak kifejezni, hogy mit is érzel méltó szavakat hozzá nem találsz.

Mert ez a kép nagy Sztálinnak képe kit a népek atyjának nevezünk... Nézd e-képet! Szeretőd mosolya hittel sugározza be életünk.

SALAMON LÁSZLO

Éljen Sztálin elvtárs, a népek békeharcának és a biztonságért folytatott küzdelem nagyszerű harcosa!

Nagyszerű munkalendület fejezi ki Arad dolgozóinak szeretetét Sztálin elvtárs iránt

(Folyt. a 6-ik oldalról)

Sztálin elvtársat. A gyűlés után a „Vörös Lobogó” napközi otthonának kicsiny munkásgyermekai szavalatokkal és ügyesen előadott orosz táncsal szórakoztatták az egybegyűlteket.

A CFR főműhelyben is hasonló szellemben folyt le a gyűlés és a dolgozók lelkesedése és szeretete Sztálin elvtárs iránt szívből jövő ünneplésben nyilvánult meg. Militaru Marin, a CFR pártkörzet titkára ismertette Sztálin elvtárs életét és munkáját; utána Medeleanu mérnök elvtárs

ismertette az üzemben elért eredményeket, amelyeket a dolgozók a kötelezettségvállalások nyomán Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére értek.

A „Victoria” gyár dolgozói az üzem szivattyú-osztályán gyűltek össze, amelyet ez alkalomra gyönyörűen feldíszítették. Itt készült el Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére a Vörös Sarok. A dolgozók lelkes ünneplése közben a pártalapszervezet megbízásából két elvtárs, román és magyar nyelven, ismertette Sztálin elvtárs életét.

A szeretetet és hálát fejezte ki a „Vörös Trió” gyár dolgozóinak Sztálin-ünnepélye is. Gyönyörűen feldíszített kultúrtermükben emlékeztek meg Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapjáról. A Vörös Sarok az utágu csillaggal és Sztálin elvtárs kivilágított fényképével emelte az ünnepély fényét. Sulumeta Leontina elvtársnő ismertette román nyelven Sztálin elvtárs életét és arról szólott, hogy a munkásosztály forradalmi harca és a harcokban elért nagyszerű győzelmek összeforrtak Sztálin elvtárs nevével. Magyarul Engel Ernő elvtárs beszélt a gyár dolgozóihoz. Ezután

ismertették a szocialista versenyek eredményeit, amelyekre még visszatérünk, majd átadták a győzelmet jelentő munkázászlót a gyár konfekció II. osztályának.

Együtt ünnepeltek

a „Fierarul” és a „Libertatea” gyár dolgozói, akik Sztálin elvtárs születésnapja ünnepségére a „Fierarul” üzem feldíszített kultúrtermében gyűltek össze. Az ünnepi beszédek után itt is kihírdették a két gyár közötti sztálini szocialista verseny eredményét.

A szocialista versenyt a „Libertatea” dolgozói nyerték meg.

A verseny részletes ismertetésére később visszatérünk. Az ünnepi gyűlésen a negyedik pártkörzet részéről Brimbran Pál elvtárs méltatta a nap jelentőségét és a gyár dolgozói meleg szeretettel ünnepeltek a nagy Sztálint.

A „December 30” gyár minden üzemosztályán külön gyűléseken hatalmas lelkesedéssel ünnepeltek a dolgozók Sztálin elvtárs születésnapját.

A „Bernat Andor” gyárban is

Az egész világ dolgozói Sztálin elvtársat ünneplik

Lengyel Köztársaság

VARSO. (Agerpres) December 18-án a Lengyel Köztársaságban számos ünnepi gyűlést rendeztek Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapja tiszteletére. Csak Lodz környékén több mint száz ilyen meetinget rendeztek. Az ország különböző részeiből érkezett hírek igazolják, hogy a lengyel dolgozók becsülettel tesznek eleget Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére vállalt kötelezettségeiknek.

Tiranából jelentik:

Az Albán Távirati Iroda közli: Az ország különböző részeiből állandóan érkeznek a hírek a dolgozók kötelezettségvállalásainak teljesítéséről, amely kötelezettségvállalások Sztálin elvtárs 70-ik születésnapja alkalmából történtek. A munkások, akik az ország első textilgyárát építik, új sikert értek el: öt nappal előbb fejezték be a Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére vállalt munkát az előírt időnél. A napi munkaelőirányzatot 13—15 százalékkal szar-

WASHINGTON. (Agerpres) Amerikai sajtójelentések szerint azok az angol-amerikai tárgyalások, amelyek szeptember 20-án kezdődtek az atom erőre vonatkozóan az ellentmondások kiküszöbölésére, nem vezettek eredményre. Az amerikai külügyi hivatal képviselője kijelentette, hogy a tárgyalásokat megszakították és januárban vagy februárban folytatják. Még a tárgyalások megkezdésekor sem titkolták az amerikai sajtó a tény, hogy az amerikai kormány az atombombatermelés egyeduralmára törekszik az „Északatlanti szövetségben” lévő többi államok terhére. Az Egyesült Államok úgy akarja intézni az urániumelosztást, hogy a Belga-Kongóban lévő ércből a legnagyobb mennyiséget az USA kapja.

A Newyork Times levelezője azt jelenti, hogy az angolok világosan megmondották: nem járulhatnak hozzá, hogy az USA monopóliumot kapjon az atombomba gyártás és ellenőrzésére, illetve és nem szakíthatják meg az Angliában ebben az irányban megkezdett kutatásokat.

BERLIN. (Agerpres). Nyugat-németország három komiszárja

ünnepléses külsőségek között emlékeztek meg Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapjáról. A gyűlésen a dolgozók valamennyien megjelentek s

az elhangzott ünnepi beszédek után számos kötelezettségvállalás és normaemelés-vállalás hangzott el, amelyekre szintén részletesen visszatérünk.

nyalták tul. Szkodar körzetben a gépkocsivezelők 25 nappal előbb fejezték be a krómszállítási tervet az előírtnál (Agerpres).

Bolgár Népköztársaság

SZÓFIA. (Agerpres). A Bolgár Távirati Iroda jelenti: Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére kezdeményezett szocialista versenyek, kitűnő eredményeket hoztak. Az első helyet a fémipari munkások foglalták el: a 40 bolgár fémipari üzem dolgozói voltak azok, akik elsőnek teljesítették az évi munkatervet, az előírt idő előtt. A cementgyári munkások ugyancsak 1950 évre termelnek. Nagy lendületet vettek a szocialista versenyek a mezőgazdasági dolgozók körében is: az őszi vetési tervet idejében teljes sikerrel teljesítették. A kollektív gazdaságok dolgozói nagy lelkesedéssel csatlakoztak a szocialista versenyekhez. Az év vége előtt 450 különböző nagy építkezést fejeztek be és adnak át rendeltetésének, ezenfelül több mint 55 kollektív gazdaságot szerveznek.

ünnepi ajándékot juttatott a náci háborús bűnösöknek. Miután a legtöbbször a honi „kormány” fel függesztette a még bíróság elé nem került náci elleni eljárást, most új amnesztia törvényt hoztak, amellyel megsemmisítették a katonai törvényszékek által a háborús bűnösök ellen hozott ítéleteket.

PEKING. (Agerpres). Az Uj Kína hírgyűlés közli: Az ázsiai női konferencia résztvevői felhívással fordultak az Egyesült Államok, Nagybritannia, Franciaország és Hollandia asszonyaihoz. A felhívásban rámutatnak az ázsiai elnyomott népek súlyos helyzetére, amely népeket az angol, francia és holland imperialisták, az USA monopóliókésői vezetésével terrorizálják. Az imperialista uralom éhínséget, beteg-

Hasonló és lelkes gyűlések voltak a „Teba”, „Petófi”, „Dózsa György”, „November 7”, „Polichrom”, IPEIL üzemeknél, valamint az összes aradi üzemekben, amelyekről levelezőink tudósításai nyomán számolunk be.

A Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapját ünneplő üzemi gyűlések, a születésnap tiszteletére folytatott szocialista versenyek ered-

A német dolgozók is ünnepeinek

BERLIN. (Agerpres). A Berliner Zeitung jelenti, hogy a brandenburgi egyesület, amely a Szovjet-unióval való baráti kapcsolatok kiemelésére alakult, felhívást tett közzé Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapja alkalmából, amelyet az összes pártok és tömegszervezetek képviselői aláírtak. A felhívás többek között a következőket tartalmazza: „December 21-én a mai idők legnagyobb politikusa, Sztálin vezértábornagy, hetvenedik születésnapját ünnepelek. Az összes béke szerető németek teljes szívvel vesznek részt ezen az ünnepen. Egyetlen külföldi politikus, sem a múltban, sem a jelenben nem támogatta úgy a német nép érdekeit, mint Sztálin vezértábornagy. Sztálin mindig támogatta azoknak a népeknek a harcát, amelyek önrendelkezési jogaikért és nemzeti függetlenségükért küzdöttek”. Hangsúlyozza végül a felhívás, hogy Sztálin barátsága életkérdés a német nép számára. Sztálin barátsága azt jelenti, hogy baráti kapcsolatok fűzik Németországot a Szovjetunióhoz és a népi demokrácia országaihoz, a békétáborhoz.

seget, halált, borzalmas megkínzásokat és rabszolgaságot hoz az ázsiai népeknek. Arra kéri az asszonyokat, hogy harcoljanak az imperialisták ellen, mert csak ezzel a harccal lehet a nemzeti felszabadulás, a béke útjára lépni. Végül kéri a felhívásban az USA, Anglia, Franciaország és Hollandia asszonyait, leplezzék le az új háborút előkészítő imperialistákat és küzdjenek a békéért.

ÖVÖ

A Román Munkáspárt arad megyei bizottságának, a megye és a város ideiglenes bizottságainak lapja.

Taxa postala plătite in numerar cont. apr. Nr. 59352/947.

Szerkesztőség: Arad, Petófi ucca 1
Telefon: 30—37.

Kiadóhivatal: Köztársaság utja 96.
Telefon: 20—76.

Tip. „GUTENBERG”, Arad.

ményei bizonyítják, hogy Sztálin elvtárs neve, vezérlő faktyaként lohog minden dolgozó előtt s azt a forradalmi harcot, amelyet Sztálin elvtárs és a szovjet nép oly eredményesen vezetett és vezet ma is. Népköztársaságunk dolgozói követendő példaképpen látják maguk előtt s öntudatosan megismerik, hogy Hazánkban is megvalósuljon a szocializmus.

Éljen Marx, Engels, Lenin és Sztálin legyőzhetetlen zászlója!

MUNKÁSVERSEK SZTÁLIN ELVTÁRSRÓL

Nemcsak a szocialista versenyekben többet és jobbat termelő gépek ütemében lüktet a Sztálin elvtárs iránti határtalan szeretet megnyilatkozása — munkásiróink verseinek ritmusa is a nagy tanító-mester születésnapjáról muzsikál. Ez a születésnap soha nem látott tevékenységre serkentette a munkásirókat is. Egymásután érkeznek a versek, amelyeket Sztálin elvtársról írnak a dolgozók és a szerető gondoskodással, az egyszerű ember tiszta gondolkodásának őszinteségével egymás mellé illesztett sorok többet mondanak, mint a mult költői alkotásai közül sok-sok „avatott költő” egymásra halmozott ríme együttvéve. A legjobbakat már leközlöttük ezek közül, de szólnunk kell a többiekéről is. Nem „örökéletű”, „kifinomult izléssel csiszolt” rímek alkotják ezeket a verseket, amelyeknél a rímek inkább ösztönösek, az ütem talán akadozik is, s hiába keresszük szabatos verslábakat. Hanem mégis valami történelmi nagyszerű erő sugárzik a munkásirók Sztálin elvtárhoz írott verseiből. Külön-külön még csak a dolgozó embereknek bizonyos egyéni fejlődési állomása egy-egy ilyen vers, de együttvéve dühörognak és zúgnak a munkások versszavaival, mert az emberi szív lüktetése muzsikál soráikban. Anélkül, hogy egymásról tudnának, igazi új, hatalmas kollektív hősköltemény munkatársai ezek a munkásköltők, akik a termelésben és fejlődő kultúrájukban egyaránt a Sztálini Korszak történetét írják. Azt a korszakot, amelyben Sztálin vezetésével megépült az első szocialista társadalom, s a melyben a történelemben először, a Szocializmus Országával az élen, kialakult a nemzetközi békefront.

Ezek a versek megérdemlik,

hogyan külön-külön is foglalkozzanak velük. Mindegyik, még a leggyengébb is bizonyítéka annak, hogy milyen mély érzés, mennyi elmélyedés él a dolgozóknak.

Minden vers a dolgozók sok-sok mondanivalójáról beszél, arról, hogy már izmosodik az új gondolat, hogy a munka emberei új szemmel, új érzésvilággal szemlélik a körülöttük végbemenő fejlődést.

Munkásköltők! A gépek dühörognak, a megmunkált forró vas susterése, a vetélők kattogása, a gyalult ra sercegése adja számukra a hangulatot; a szabadság nagyszerű érzése az ihletet, és a minden nap megvívott harc az erőt, amely sugárzik verssoraikból. A békét hirdeti e versek minden sora. De nem a béke koldulását, hanem azt a békét, amelyet a munkás nemzetköziség teremt meg és védelmez, a sötétség erőinek minden mesterkedése ellen. A Sztálini Korszak versei

ezek, amelyeket munkásköltők írnak, akik Sztálin tanítását követik, amikor a szocializmust, a béke társadalmát építik, éneklük meg versben s védelmezik harcukkal. Tanulni, tanulni, tanulni — sokszor elmondott és leírt jelszava ez Sztálin elvtársnak és mégis újra és újra el kell mondani, le kell írni, köztudattá kell tenni, mert

ez az az út, amelyen a dolgozó tömegek végeláthatatlan hadseregéből elindulnak a ichetségek — és számuk soha kéget nem érő sorokat számítat, — hogy kiváló mérnökök, gépépítők, írók, költők, államvezetők: a szebb jövő alkotói legyenek.

Érdemes megvizsgálni néhány Sztálin elvtárhoz írott verset. BALASSA Szilárd, a „December 30” gyárban dolgozik mint szerelő. Verse, amelynek címe „December 21”, költői képpel kezd: Sztálin elvtárs születésnapjának éjszakájáról ír, ilyen módon:

*Este van, éj honol a tájon,
Csillagok ragyognak a messze láthatáron.
Megcsendül itt is, ott is az éjszaka zenéje...
Ma van nagy vezérünk, Sztálin születésének estéje...*

Mennyi szín, hangulat a gyári szerelő eme négy sorában... De ez a hangulat nem elmélázó, nem hof-

*Ma gépek zenélnek, énekel a bánya,
Mint családi tűzhely füstölög a gyár.
Változott a világ, letűnt császár s király
De ő él és vereje, mint a gránitziklavár.*

*Nem lesz már sötét mult,
Mert a munkásnép bátran kiáll,
Erős a szó: az atomerő sem probléma már.
Nem lesz már zokogás, mert erős a vár
Éljen Sztálin vezérünk, ki élünkön áll!*

BALASSA elvtársnak sokat kell olvasnia, hogy őszönös, egészséges verselőképességét fejlessze. Meg kell

tanulnia, hogy a legmegfelelőbb szavakat válassza ki és ami általában a munkásköltők számára fontos irány-

elv, küzdenie kell az ellen, hogy a polgári környezetből, a polgári verselésből még megmaradt képalkotást elvesse és kizárólag a realitásból, a való életből vegye hasonlatait. Ugyanez mondható el „1879 év” című verséről.

Ugyanez a „December 30” gyárban dolgozik BARABÁS Géza elvtárs, akinél erősen megéreződik, hogy bensőséges mondanivalót még

erősen kötik a mult hasonlatai, a régi irodalom szokványai. De sorából szeretet, hála és harci készség sugárzik, ha ezeket a sorokat még erősen meg is kell rendszabályozni, mert túlságosan szabadosak, annyira, hogy a szép kifejezési forma látja ennek kárát. De utolsó három versszaka megérdemli, hogy idéjtsük:

*Sztálin elvtárs! Igaz hősként ünnepeleink,
Példád, tanításod, a mi történelmünk.
Ezt ragyogja be a felkelő nap sugára,
Ezt hirdeti a világ minden proletárja.*

*Sztálin elvtárs! Élj sok boldog éveket,
Elvezd, amit adtál, te mérdek kincseket:
Békét, jogot, igaz szabadságot,
Nemzetek között az örök barátságot.*

*Mindezt élvezd Sztálin elvtárs még nagyon soká,
S ehhez jó egészséget kívánunk mi hozzá,
Életed végéig számtalan év muljon,
Álmod valósuljon, a szocializmus viruljon!*

ORZ Irén, UFDR aktivista „Köszöntő Sztálin elvtárhoz” című verse azt bizonyítja, hogy erős verselési készsége sokkal jobb irodalmi munkára képesíti. Ha bizonyos naivitásokat — a tanulás, a politikai és ideológiai színvonal fejlesztése útján — ki tud küszöbölni, határozottan komoly értéket jelent majd. Ugyanez vonatkozik JAKOBOVITS Mártonra (Comercel Siloz), valamint PROPPER Irénre (Toba-gyár). Ez utóbbi így fejezi be versét:

*Proletár zászlónkat
Visszük mi előre
S a Te neveddel SZTÁLIN
Megyünk győzelemre!*

FRIEDMANN Benjámin, a „December 30” gyár irodalmi körének tagja hosszabb versben üdvözlő Sztálin elvtársat. Helyenként modoros, keresi a rímeket, néhol nem találja meg a helyes képet, de határozottan írói készséget mutat és sikerült áttekintő képet nyújtania arról, hogy mit jelent a dolgozóknak Sztálin elvtárs születésnapja. IZSAK Lajos („December 30” gyár irodalmi köre) hat verset küldött be és az egy kivételével rövid versek azt mutatják, hogy írójuk világosan látja, mit köszönhet a dolgozó emberiség Sztálin elvtársnak.

*Görögök, spanyolok,
Kínaiak, négerok
Neveddel ajkukon
Békét követelnek.*

— így szól az egyik verssor és ha IZSAK elvtárs jobban elmélyed mondanivalójában, akkor rövidesen megtalálja majd az igazi költői tolmácsoláshoz vezető utat.

DELLER László „A hetvenéves hadvezérhez”, ROCZO József („December 30” gyár, készáru raktár) és APTER Gizella magánalkalmazott,

Márton Ignác (borbély), Dávid János (lakatos), Markovits Miksa (IPÉIL) és a többi — alkalmilag, vagy rendszeresen — versírással foglalkozó dolgozók mindannyian azt bizonyították verseikkel, hogy

*Sztálin elvtárs, mint a hőkért,
a szabadságot vívott küzdelem
nagy hadvezére, milyen elevenen
él a dolgozók szívében.*

Ezeknél a verseknél is megmutatkozik annak szükségessége, hogy munkásiróinknak fejleszteniük kell ugy verselőképességüket, mint eszmei felkészültségüket; mert csak ezen az úton küszöbölhetik ki a nem mindig helyesen alkalmazott hasonlatokat; a vissza-visszatérő polgári irodalomból vett képeket és az így megiszult, különben nagyon meleg, igaz érzéseket tolmácsoló verseik azután formában is elérik azt az értéket, amelyet érzésben, a mondanivalók költői tolmácsolása iránti készségben jelentenek. Hórai István pedig (a Vörös Lobogó gyárból) a kezdet nehézségeit mutató versébe is olyan erőt vitt, amely a nehézipari üzem bizakodást, bátorságot sugárzó légkörét adja versének. Igaz, szép sorok, amelyeket azonban irodalmilag egysége sebbé, gördülékenyebbé kell tenni. De ott, ahol az igazi érzés tüze teszi izzóvá a szavak anagát — csak gyökérlet és fejlődés kérdése, hogy ezt az anyagot nemesebbé kovacsoljuk.

Sztálinról dalolnak

a munkásköltők és verseik erőt, akaratot sugároznak. A költői gondolat már gyorsabban mozog agyukban, mint kezükben az irón, a toll. Értelmük már levele a mult sötét erőtől kovacsolt bilincset, s magasba szárnyal. Forradalmi valóság maga a tény, hogy a munkás verset ír. Kulturförradalmunk figyelemreméltó, jelentős eseménye. Nem minden mai munkásköltő válik osztályra igazi, hivatott költővé — de a munkásság

(Folytatása a 10-ik oldalon)

Sztálini emberöltő

Irtá: CSERMŐI PÁL

Az igazgatói szobában kényelmes bőrfotelekben együtt ült az intézet tanári kara. A bizánci stílusú ablakok metszett üvegtábláin meg-megcsillantak a májusi nap sugarai. Mert odakint május volt, s a virágok nyílásával egvidejűleg elnyomott embermilliók öntudata is nyiladozni kezdett.

Az ajtó kitért és a küszöbön bozontos hajú, szikár fiatalember jelent meg. Arcáról megnemalkuvó határozottság tükröződött.

Az asztalfőn ülő sztárec elgoncolkozva beléért a szakállába:

— Fiatal testvérem, tudod mi a vād ellened, Hónapok óta figyeljük a tevékenységedet. Ha tagadni szándékozna is, ime itt a bizonyíték, ezt a könyvet a szekrényedben találtuk! —

A tanárok kézzel-kézzel adták a könyvet.

— „Az orosz szociáldemokraták feladatai“ — olvasta hangosan az egyik.

— Kár volt emiatt a szekrényben turkálni, — vetette közbe az ifju, — szívesen elhozom nektek én magam is a könyveimet. Itt vannak. Ezzel még két könyvet dobott az igazgató asztalára:

— „A kapitalizmus fejlődése Oroszországban“ — „Kik a nép barátai?“ olvasta a sztárec fejcsóválva, majd így folytatta:

— A magas szeminárium tanács határozata szerint ki kell zárunk az intézet kebeléből. Mielőtt e határozat jogerőre emelkedne, a magas tanács módot akar nyújtani neked, hogy visszatérhess a jó utra. Gondold át a dolgokat fiam. A nemesség és a papság az a két hatalmas pillér, amelyen hazánk és szeretett uralkodónk, a cār őfelsége hatalma nyugszik. Őfelsége a cār kegyelméből megadatott neked, — aki paraszti sorból származol — hogy te is része, egy téglája légy ezeknek a pilléreknek. Nyitva áll előtted az élet, a legmagasabb rangok elérésének lehetősége. Mondj le ezeknek az átkos eszméknek terjesztéséről, térj meg, bánd meg büneidet, s mi megbocsátunk és a kizárási végzést felülvizsgáljuk...

A fiatalember szemében dacos tűz villant fel:

— Nem kell a megbocsátásokat és nem akarok téglá lenni azokban a pillérekben, amelyeknek terhe a szegénység nyakát nyomja. Én a szegények és az elnyomottak hatalmas osztályához tartozom és osztályommal együtt akarok és fogok felülemelkedni ezeken a pillérekben!

A sztárec idegesen legyintett és az előtte lévő papírlapról olvasni kezdte a szentenciát:

— Jozsif Visszarionovics Dzsugasvilij végérvényesen kizáratik a tiffiszi szeminárium kebeléből...

Jozsif Visszarionovics mosolyogva hallgatta az üresen kongó szavakat és kemény pillantása a jövőbe mélyedt...

Közben eltelt 18 esztendő, s a sztárec „pillérei“ mint hitvány

sártákolmányok omlottak össze a munkásosztály erős kezének csapásai alatt. Aztán eltelt 32 év és most a tomszki Atomfizikai Intézet szemipalatinszki kirendeltségében egy fiatal kirgiz munkás ül a telefon előtt:

— Pjotr Kiliász beszél. A kábellerakási munkálatok jelentését adom. Kérem Olga Kuznetzova elvtársnőt...

A huzal másik végén a tomszki Atomfizikai Intézet központi laboratóriumának telefonja mellől gunyoros női hang válaszol:

— Olga Kuznetzova nincs itt, most az egyszer meg kell elégedjék elvtárs velem is.

Kiliász nyel egyet és gépiesen bemondja az adatokat...

Tomszk 770 kilométernyire van Szemipalatinszktól, de Pjotr Kiliász kábellerakó munkás szíve naponta megteszi ezt az utat, amikor jelentését telefonon leadja...

Olga geológusmérnök és az intézet kísérleti osztályát vezeti. Ő

vette fel a szemipalatinszki kirendeltség napi jelentését a Kven-Loor hegység aláaknázási munkálatairól.

Az Ob és Irtisz folyók közötti csatorna készen állt és csak az Altai-hegység északnyugati nyulványainak egyik hegylánc akadályozta a Kirgiz szeppe terméketlen sivatagának élővízzel való ellátását. A Jeniszej és Ob közötti csatorna a Jeniszej folyó vízfelegét nyugatra irányította s most Ob és Irtisz közötti csatornával ez a vízió megvalósult és kész arra, hogy a sivatagra zuduljon. Az áramvezeték kábellerakási munkálatai bámulatossággal folytatók és Olga, Rázin professzorral, az intézet igazgatójával, repülőgépen megérkezett Szemipalatinszka, hogy a helyszínen vizsgálja meg a munka állását.

A tomszkiak végigjárták a műhelyeket s mikor a kábel osztályhoz értek Olga mosolyogva megkérdezte:

Pionir, ifjumunkás, élmunkásnő, gyári főmérnök és egy falu dolgozó népe üdvözli Sztálin elvtársat

Szeretett kedves Sztálin elvtárs!

En, a 16-os számú iskola harmadik osztályának tanulója, Sztálin elvtárs születésnapja alkalmából kívánom, hogy még számtalan születésnapot elérjen jó egészségben ahhoz a nagy munkához, amelyhez hozzáfűzött. En is tiszta szívemből köszönöm azt, hogy saját anyanyelvemen tanulhatok és éppen olyan vagyok, mint a többi tanulóimtársaim. Gondolatom mindig Magához száll kedves Sztálin elvtárs, amikor tanulok, mert tudom, hogy a tanulásommal a jövőt építem és a szocializmust segítem felépíteni a mi Népköztársaságunkban.

NAGY MAGDA pionir,
a 16-os számú elemi iskola tanulója.

Sztálin elvtársához!

Sztálin elvtárs, az egész világ haladó ifjusága szeretettel gondol rád hetvenedik születésnapod alkalmából. Mi, a Román Népköztársaság ifjai nagy hálaival tartozunk Neked és a dicsőséges Szovjet Hadseregnek, amelyet a Te lángeszűd vezérel. Rabláncaitól szabadítottad meg országunkat. Szabad és elnyomott országok fiai nagy szeretettel gondolunk rád születésnapod alkalmával és hálaikat igyekezünk leróni azzal, hogy a dicsőséges Komszomol példáját követve, minél nagyobb részt veszünk a szocializmusnak országunkban történő építésében. Eljél sokáig szeretett vezerünk!

IRHAZI JÁNOS,

a „December 30“ gyár lak. üzemenek ifjumunkása.

Szeretett tanítómesterünk!

Jókívánságaimat küldöm én is hetvenedik születésnapja alkalmából, forró szeretettel üdvözlöm, mint a béke legelszántabb harcosát, minden népek felszabadító harcának kezdeményezőjét. A legjobb egészséget kívánom és fogadom, hogy mindenkor

mindent megteszek ott, ahol dolgozom, hogy eredményes munkámmal eljegytssem a szocializmus építését. Éljen a hatalmas Szovjetunió, éljen a békeszerető népek nagy barátja, Sztálin elvtárs!

TÖRÖK ANNA,

a „Téba“ gyár munkásemmel kitüntetett élmunkásnője.

Sztálin elvtárs!

Önnek köszönhetjük, hogy ma szabad hazában, szabad embereként dolgozhatunk a szocializmus felépítéséért. Önnek köszönhetjük a békét, amelyért szüntelenül harcol és dolgozik ma is. Ezért, amikor a világ minden dolgozója hetvenedik születésnapját ünnepli, szívemből kívánok hosszú életet, erőt, egészséget, hogy nagy művét: a világ dolgozóinak felszabadítását, a tartós béke megteremtését, a szocializmus felépítését további diadalokra vezesse. Éljen Sztálin elvtárs, a dolgozók nagy vezére!

SZIKORA JÁNOS főmérnök,
aradi cukorgyár

J. V. Sztálin elvtársnak, Moszkva.

Mi, Kisszintye dolgozói, akik a mai napon ünnepejük az Ön hetvenedik születésnapját, ezúton is megújítjuk kötelezettségvállalásunkat, hogy minden erőnkkel a szocializmus építéséért dolgozunk. Folytatjuk a harcot az osztályellenesség ellen, leleplezzük minden mesterkedéseit és azért harcolunk, hogy boldog életet teremtsünk mindenkinek, aki dolgozik. Sok évet és erőt kívánunk ahhoz, hogy tovább vezesse az imperializmus szétzúzásaért folyó harcot.

Kisszintye község
dolgozóparasztága

— Pjotr Kiliász sztahanovista kábelmunkást keressük.

A bosszuság egyszeriben elpárolgott Pjotr szívéből:

— Nagyon örülök Kuznetzova elvtársnő, hogy ma módot ad arra, hogy személyesen tegyem meg jelentésemet. A Kven-Loor 160 kilométerre van ide, a kábel hiánytalanul le vannak rakva, a hegyet teljesen aláaknáztuk...

— Akkor hát holnap megkezdjük a komoly munkát, — felelte Olga, majd kis szünet után hozzátette:

— Ezután végeszakad telefonismeretségünknek. —

Pjotr Kiliász kábelmunkás Olga Kuznetzova geológusmérnök szemébe nézett:

— Az apám kirgiz paraszt volt, a nagyapám tevébaicsár a Kirgiz szteppén, őm 70 évig megvoltak telefon nélkül, én is majd leszek róla, ha az elvtársnő ezentul elfogadja előszóval a jelentéseimet.

Két mosolygó fiatalember állt egymással szemben, a munka a békés alkotó erő megtestesítői, dolgozó embermilliók boldog életének, boldog jövőjének letéteményesei: *szovjetemberek.*

A bizottság autóra ült és kirobogott a Kven-Loorhoz. Másnap reggel megkezdődtek a robbantások és déli 12 órakor a tomszki Atomfizikai Intézet szemipalatinszki kirendeltségéből Olga Kuznetzova mérnök telefonon jelentette a Szovjetunió Villamoserőügyvéinek minisztériumához, hogy a Jeniszej és Ob vizét a Kven-Loor hegységre eltűntetése után a Kiroiz szteppére irányították.

S még ugyanabban az órában a Kreml egyik szobájában, az egykori tiffiszi diák meghallgatta a Villamoserőügyek miniszterének jelentését:

— Sztálin elvtárs, az atomerőt a Szovjet-haza békés fejlődésének szolgálatába állítottuk!

Munkásversek Sztálin elvtársról

(Folyt. a 9-ik oldalról)

már megértette, hogy minden dolgozó feladata keresni, felszínre hozni felszabadult osztályának kimerhetetlen kincseit, értékeit. Ezer és ezer ember folytatja önmagába fordított figyelő szemmel ezt a kincskeresést és legnagyobb eredményünk, hogy szűnőben a dolgozók gálása, eltűnőben az a mesterségesen tenyészített érzés, hogy a munkás csak fizikai munkájának termelőhelyén dolgozhat. Sztálin elvtárs születésnapja ebben a vonatkozásban is seregszemle: a munkásosztály végeláthatatlan erőinek felvonulása. Szocialista versenyekben, irdalmi próbálkozásokban, bírói emelvényen, vállalatvezetői irodákban, néphatalmi szervek hivatalában egyaránt önmagával ismerkedik a dolgozó nép. S erőt azért ismerheti meg, értékeit azért termelheti ki ezentul akadálytalanul, mert Sztálin elvtárs megtanította arra, hogy bizakodjon önmagában, higgyen elhivatottságában. Ime, ez a egyszerű igazság, amely a nagy tanítómester születésnapjára írott versekből kiesendül!

(b. k.)

A nagy tanítómester megmutatja a bőség és boldogság útját

Sztálin elvtársról tanulnak az aradi paraszt-párttanfolyam résztvevői

Sztálin elvtárs, a dolgozók nagy tanítómestere, akinek jelenlétét mindenütt megtalálhatjuk, ahol a szocializmus építéséért, vagy a dolgozó milliók felszabadulásáért folyik a küzdelem; mindenütt, ahol a dolgozók tanulnak, hogy a tudás jegyverével küzdjenek a boldogabb holnapért. És ahol a dolgozó embereket foglalkoztató kérdésekkel, feladatokkal találkozunk, Sztálin elvtárs tanításai mindenütt irányt mutatnak, kijelölik a követendő utat. Mert Sztálin elvtárs tanítása minden nehézségünk megoldásánál, feladataink teljesítésénél segítséget jelent, hiszen világosan megmagyarázza a teendőket és a követendő utat. A sztálini tanítások helyes alkalmazásával könnyebbé válnak a feladatok és megrövidíthetjük a dolgozó milliók céljának eléréséhez vezető utat. Mindennapi életünk gyakorlati kérdéseinek megoldásában éppúgy, mint a hatalmas, világot érintő kérdések megválasztásában, felbecsülhetetlen segítség és útmutatás Sztálin elvtárs tanítása. Ezért mondhatjuk el, hogy Sztálin elvtárs jelenlétét érezzük mindenütt, ahol Népköztársaságunkban a most kezdődött hatalmas oktató és nevelő kampányban folyik a munka. Így Sztálin elvtárs tanítómestere a RMP aradmegyei szervezetének keretében működő falusi aktivisták részére szervezett párttanfolyamnak is, ahol párttagok és pártönkivüliek is, a dolgozóparaszt-ság előtt a mezőgazdaság szocialista átalakításával kapcsolatosan nagy feladatok gyakorlati kérdéseit tanulmányozzák. Sztálin elvtárs egyaránt szól minden becsületes dolgozóhoz, egyformán segít, hogy fejlődjen, mindennapi munkáját teljesítse és határozott lépésekkel haladjon a bőség és boldogság útján. A párttanfolyam résztvevői Sztálin elvtárs műveit tanulmányozzák és azokból szűrik le az értékes tanulságokat, hogy alkalmazzák a Népköztársaságunkban előttünk álló feladatok megoldásánál.

A mezőgazdaság szocialista átalakításának feladatai

Hatalmas ismeretek tárháza a „Leninizmus alapjai”. Sztálin elvtárs e hatalmas művéből megismerik az elvtársak Pártunk — a munkásosztály új típusú, marxi-lenini-sztálini vonalon haladó élcsapatának — sajátosságait, célkitűzéseit. Megismerik azt az utat, amelyen Pártunknak következetesen haladnia kell a szocializmus építésének munkájában.

Nagyszerű tanulságokkal szolgált a párttanfolyam résztvevői számára a „Leninizmus kérdései” című mű „A nagy fordulat éve” fejezetének tanulmányozása.

Sztálin elvtárs itt — a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tizenkettedik évfordulóján — megjelölte azt az utat, amelyet a mezőgazdaság szocialista átalakítása terén követni kell.

A fejezet tanulmányozása során Sztálin elvtárs nagyszerű szavai szóltak az aradmegyei dolgozóparasztokhoz, akik előtt megélevenedett a hatalmas fellendülés időszaka, amelyet az új alapokra fektetett mezőgazdaságban a szovjet dolgozók értek el. Összehasonlíthatták az előző évek növekvő termelését a „nagy fordulat évének” eredményeivel és megértették, hogy miért oly fontos feladat a falu dolgozóinak felvilágosítása, a kollektív gazdálkodás népszerűsítése.

Az eleven példa erejével világosodott meg előttük Pártunk útmutatása, amelyet a mezőgazdaság szocialista átalakítása terén megjelölt. Világosan bontakozott ki előttük, hogy a számunkra követendő út, amely az életszínvonal állandó emelését jelenti, a nélkülözésből és nehézségekből a bőség és boldogság felé vezet;

valamint az, hogy milyen fontos ez város és falu minden dolgozója szempontjából egyaránt. Sztálin elvtárs ezt az évet a nagy fordulat évének nevezte és második forradalomként jellemezte, amely a szocializmus építésének ügyét hatalmas lépésekkel vitte előre.

Meggyőzés és éberség

A gyakorlati munka szempontjából ugyancsak felbecsülhetetlen tanulságokkal szolgált a párttanfolyam résztvevői számára az idézett mű „Akkinek a siker, a fejükbe

szállt” című fejezetének tanulmányozása. E fejezetben Sztálin elvtárs rámutat azokra a hibákra, amelyeket bizonyos aktivisták és szovjet tisztviselők követtek el a mezőgazdaság szocialista átalakítása során.

A nagy tanítómester nemcsak a hibákra mutat rá, de határozottan és világosan megmutatja a Párt irányvonalát e kérdésben. Beszél arról, hogy a vezető elvtársak nem voltak eléggé éberek.

Ennek következménye volt, hogy a kolhozokba kulákok is beszivárogtak és megmutatja, hogy a kulákszabotázs hogyan akarta akadályozni a szocialista mezőgazdaság fejlődését. Az állatok leölése, az igavonóállatok fogyasztási célokra történt levágása, gyújtogatások és rombolások — ezek voltak a kulákmódszerek, amelyekkel szemben nem mutatkozott mindenütt kellő éberség. Viszont

voltak körzetek, ahol a felvilágosító munka hiányosságait

A munkásosztály és a dolgozóparasztok szövetsége

Amikor a párttanfolyam résztvevői Sztálin elvtársnak 1933 február 19-én a Szovjetunió rohammunkás kolhozparasztjai előtt mondott beszédét tanulmányozták, kibontakozott előttük a nagy igazság, hogy egyetlen helyes út a kolhozok útja.

Itt Sztálin elvtárs világosan arra tanít, hogy a Párt feladata ebben a vonatkozásban minden kolhozparasztot jómódúvá tenni. Ezen az úton az életszínvonalat mind magasabbra kell emelni, hogy túlszárnyalja a régi termelési rendszerben elért legjobb életszínvonalat is.

A bőség és boldogság útján haladó dolgozóparasztoknak munkájára azt eredményezze, hogy nem szenvednek semmilyen hiányt és kulturális színvonaluk is állandóan emelkedjen.

Megtanulták a párttanfolyam résztvevői, hogy Pártunk vonala úgy városban, mint falun a dolgozók életszínvonalának állandó emelése és ezzel megvalósítjuk a gondtalan, biztos jómód viszonyait.

Így erősödik a munkásosztály és a dolgozóparasztok szövetsége, így válik nagyszerű segítőtársa a szocializmus építésében a falvak dolgozó népe.

rendeletekkel és parancsokkal akarták pótolni.

Igy azután csak papíron léteztek a körzetek által jelentett kolhozok, a valóságban nem. Már pedig ez megengedhetetlen. Sztálin elvtárs megtanítja azokat, akik a „Leninizmus kérdései” c. munka e fejezetét tanulmányozzák, hogy a meggyőző, felvilágosító munkával nem szabad kapkodni.

Csakis a ténylegesen meggyőzött dolgozóparasztok alkothatnak kolhozot és csakis ott, ahol a gazdasági feltételek léteznek.

A kollektív gazdaság eszméjének ténylegesen kell megvalósulnia, mert csak így töltetheti be hivatását és járul hozzá a szocializmus építéséhez.

Ugyancsak nagyszerű tanulság Sztálin elvtárs tanításából, hogy be kell tartani a fejlődési sorrendet a kollektív gazdaságoknál. Rámutat arra a hibára, amit akkor követtek el, amikor megfelelő előkészítés nélkül közvetlen a kollektív gazdálkodás legmagasabb for-

mulatja, milyen fontos a női és ifjúsági munka, amelyet a nagy tanítómester külön tárgyal ebben a fejezetben.

Az új, szocialista alapokra helyezett mezőgazdaságban a nőknek és ifjaknak különleges megbízásokat és felelős munkakört kell juttatni, hogy bebizonyíthassák képességeiket és ezeket értékesíthessék.

Az elmélet és a gyakorlat összekapcsolása

A tanulás egész folyamán hatalmas segítséget nyújtott az elvtársaknak a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának Története, amelyből gyakorlatilag ér-

májára, a mezőgazdasági kommunára tértek át. Ennek még hiányoztak az alapjai és így meggyőzés helyett visszahatást váltottak ki a parasztságból. A reakciók igyekeztek ezt felhasználni és megpróbálták a kollektivizálást kompromittálni.

Sztálin elvtárs megmutatta, hogy a legmegfelelőbb forma a fejlődés elősegítésére a mezőgazdasági artel, melyben a ház és a házkörülű kert, a baromfiállomány, a sertések, a tejelőtehén a parasztok egyéni tulajdonai maradnak és csak a föld és a földművelésnél használatos szerszámok kerülnek kollektív tulajdonba. Ez a forma kapcsolja legjobban össze az egyéni érdekeket a kollektív érdekekkel, tehát ez felel meg a legjobban.

E fejezet tanulmányozásából megtanulták az elvtársak, hogy a falu szocialista fejlődésének szolgálásában a felvilágosító munka a leg-hatalmasabb fegyver és hogy csak akkor térünk át a kollektív gazdaságok rendszerére, ha azt megfelelő gazdasági felkészültséggel rendelkező parasztság maga kéri. Ennek alapja pedig csakis a meggyőzés lehet és ez

a meggyőzés a jó példamutatás és a felvilágosítás nyomán válhatik köztudattá.

A dolgozóparasztoknak meg kell tanulnia, hogy a kollektív gazdasági rendszerben többet és jobbat termelnek a közösségek, mint egyéni termeléssel. Megtanulták a párttanfolyam résztvevői, hogy következetes és kitartó felvilágosító munkát kell végezni a falvak dolgozó népe körében, így mutatva meg a kollektív gazdálkodás előnyeit.

telték meg a felvetett kérdéseket. Ez a mű adott kapcsolatot az elméletnek a gyakorlattal,

(Folytatás a 12-ik oldalon)

**Megjelent
román nyelven
SZTÁLIN ELVTÁRS
műveinek negyedik köteté**

JOSZIF VISSZARIONOVICS SZTÁLIN

RÖVID ÉLETRAJZ

(Folytatás) 3

Batumban Sztálin lázas forradalmi munkát fejt ki: kapcsolatokat teremt az élenjáró munkásokkal, szociáldemokrata köröket alapít, több tanulókört ő maga vezet, földalatti nyomdát szervez, lángoló röplapokat ír, kinyomatja és terjeszti őket, vezeti a Rothschild- és a Mantasev-gyár munkásainak harcait, szervezi a forradalmi propagandát a faluban. Sztálin Batumban szociáldemokrata szervezetet hoz létre, megalakítja a OSZDMP Batumi Bizottságát, vezeti a sztrájkokat a gyárakban. 1902 március 9-én Sztálin szervezte meg a batumi munkások híres politikai tüntetését, amelyet ő vezetett s amelynek ő haladt az élén. Itt Sztálin a gyakorlatban megvalósította a sztrájk és a politikai tüntetés egyesítését.

Ily módon, ebben az időszakban, az opportunizmus ellen folytatott határozott és engesztelhetetlen harcban alakult ki és nőtt nagyra a Kaukázuson túl a lenini-izskrai szervezet. Legtekintélyesebb szervezője és vezetője Sztálin volt, akit a batumi munkások már akkor a munkások tanítójának neveztek. A Kaukázuson túl lenini-izskrai szervezetét a proletármunkások szilárd alapján épült es soraiban a különböző nemzetiségek: grúzok, örmények, azerbajdzsánok, oroszok élenjáró proletárijait egyesítette. Lenin később nem egyszer hozta fel példaképpen a párt kaukázuson túli szervezetét, mint a proletármunkások nuntáját.

A batumi munkások harcának fellendülése komolyan nyugtalanította a kormányt. A rendőrkopók buzgón keresik a „bujtatókat”. 1902 április 5-én Sztálint letartóztatják. Sztálin azonban (eleinte a batumi, azután — 1903 április 19-étől — a szigorúságáról hírhedt kutaiszi, majd újból a batumi) börtönben sem szakítja meg kapcsolatát a forradalmi munkával.

1903 március elején tülesezett a kaukázusi szociáldemokrata szervezetek első kongresszusa, amelyen megalakul az OSZDMP Kaukázusi Szövetsége. A fogságban lévő Sztálint távollétében beválasztják az OSZDMP Kaukázusi Szövetség Bizottságába. A börtönben Sztálin a II. pártkongresszusról visszatért elvtársaktól értesül a bolsevikok és mensevikok közti rendkívül komoly nézeteltérésekről. Sztálin határozottan Lenin, a bolsevikok oldalára áll.

1903 őszén Sztálint három évre Kelet-Szibériába, az irkutszki kormányzóság balaganszki kerületébe, Novaja-Uda faluba száműzik. 1903 november 27-én érkezik meg száműzetési helyére. A száműzetésben levelet kap Lenintől.

„Elsőzben 1903-ban ismerkedtem meg Leninnel — mondja Sztá-

lin. — Igaz, hogy az első ismeretség nem volt személyes, hanem láttatlanban, levélváltás útján jött létre. De eltörölhetetlen benyomást tett rám, amely nem hagyott el a pártonbelüli munkám egész ideje alatt. Akkor Szibériában voltam száműzetésben... Lenin levélkéje aránylag nem volt hosszú, de ez a levél pártunk gyakorlatának mérés, rettenthetetlen bírálata és a pártnak a legközelebbi idősakra szóló egész munkatervére nagyzerően világos és tömör kifejtését nyújtotta.

Sztálin nem sokáig maradt a száműzetésben. Minél hamarabb szabadulni akart, hogy hozzáfogjon a bolsevik párt felépítését illető lenini terv megvalósításához. 1904 január 5-én Sztálin megszökik a száműzetésből. 1904 februárjában újból a Kaukázusban van, eleinte Batumban, azután pedig Tiflisben.

II.

Majdnem két évet töltött Sztálin a börtönben és a száműzetésben. Ezek az évek az országban a forradalmi fellendülés további foko-

zódásának éveit voltak. Ezalatt folyt le az OSZDMP II. kongresszusa, amely megszilárdította a marxizmus győzelmét az „ökonómizmus” felett. De a párt által szétvert régi opportunisták, az „ökonómisták” helyébe új opportunisták léptek, a mensevikok. A kongresszus után lángra kap Lenin és a bolsevikok elkészített harca a mensevikok, opportunisták ellen, pártszakító és bomlasztó tevékenységük ellen. A megkezdődött orosz-japán háború és a forradalom érlelődése ezt a harcot még jobban kiélesíti. A pártválságból kivetető utat Lenin a III. Kongresszus összehívásában látja. A Kongresszusért való harc az összes bolsevikok központi feladatává lett. (Folyt. köv.)

Mosolygó arcok, nevető szemek köszöntik Sztálin elvtársat

„Ezt a levelet őszinte meleg szeretettel írom Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapja alkalmából” — így

kezdődik TÓTH Sándor, az aradi „Solidaritátea” munkásszövetkezet fémipari osztályának vezetője által a dolgozó emberiség nagy tanítómesteréhez az üzemben dolgozó elvtársak nevében írott levél — és ha nem is ezekkel a szavakkal, de így kezdődnek a többi levelek is, amelyek tömegével érkeznek szerkesztőségünkhöz. A világ legszerelethebb embere iránti odaadó derűs lelkesedés nyilvánul meg a munka egyszerű embereinek egyszerű soraiban, mintha csupa mosolygó arc, nevető szem köszöntene Sztálin elvtársat. Mert mosoly deríti fel az arcokat, amikor a munka emberei a szeretet meleg érzéseivel gondolnak a hetvenéves tanítómesterre. Erről beszél CHI-SILITA Traian gépész. MERMETIU Maria. KARÁCSONYI Er-

zsébet munkásnök levele. Mindhárom a „November 7” gyárban dolgoznak, ketten közülük románul, a harmadik magyarul írta levelet — és a különböző nyelveken írott levelek mégis egyetlen nyelven: a munkásszolidaritás világos szerte diadalmaskodó nyelven fejezik ki, hogy nemzetiségre való különbség nélkül milyen nagy ünnepek tekintik mindenütt a dolgozók a december huszonegyedik születésnapot. A „Teba” gyárból is ujjában két levél érkezett most: NAGY János és CSIBI Agnes küldték szeretetük meleg kifejezését. A legutóbbi posta a „December 30” gyárból hat levelet hozott ZELLNER József azt írja, hogy: „Nekünk munkásoknak, akik a Szovjetunióból tértünk haza, Népköztársaságunkban még ilyen ünnepeink nem voltak. De láttuk, hogyan veszik körül szeretetükkel a szovjet népek Sztálin elvtársat és most azt is látjuk, hogy a Szovjetunió határain túl is milyen határtalan szeretet nyilvánul meg a dolgozó emberiség nagy tanító-

mestere iránt”. KÁLI András arról ír, hogy a marxi-engelsi-lenini-sztálini tanok, amelyeknek gyakorlatba vitelét olyan zsenialisan hajtotta végre SZTÁLIN elvtárs, olyan világosak mint a nap. Bevilágítják, — írja, — az egész föld kerekességét és mint tavasszal a fűszáll, úgy szaporodnak a Yanitványok. SZTÁLIN elvtárs egész életét e tanok terjesztésének és megvalósításának szentelte és a dolgozó nép mint felszabadító-ját, proletár szeretettel üdvözlő vezéré. SZEIFERT Mária, LAKÁ-TOS Mária, FABIÁN Kató és DÁVID János leveleikben ugyancsak a „December 30” gyár munkásainak szeretetét, odaadó halálját fejezik ki.

A „SOLIDARITATEA” szabószövetkezet munkásai Moszkvába küldötték el levelüket, amelyet valamennyien aláírtak. Többek között ezeket írják: „A szovjet elmunkások tapasztalatai, amelyeket az Ön irányításával nyertek, követendő példák számunkra és vállaljuk, hogy ezeket követve, az Ön tanításait és utmutatásait tanulmányozva és állandóan szem előtt tartva ezen az uton haladunk tovább, hogy szeretett Hazánkat, a Román Népköztársaságot minél jobban felvirágoztassuk!”

Nagylakról PESTA Ilonka (MNSz) küldött megható sorokat. Valahogy versbe esendül a levél, ahogy a szavak egymásra következnek: „Nem küldhetünk virágot, csak jókívánságot. Szeretettel a sok szívből és sok boldogságot. Számtalan évvel egész-séggel éljen; legyen boldog sokáig s neve mint csillag ragyogjon az égen. Sztálin elvtárs a munkásnép drága személyné, millió szívből kívánjuk, hogy sok boldogság érje!”

VIDICAN IL. Ioan borosjenői levelezőnk, MOLNÁR Gyuláné Szapárligettről, HALBAUER József gura-honci MNSz elnök, levelező — és még sokan mások vetették papírra jókívánságukat: a pankotai „LIBER-TATEA” szövetkezet alkalmazottai pedig együttesen írtak levelet. Ugyancsak kollektív levelet küldtek a pankotai MAGYAR NŐPI SZÖVETSÉG tanulmányi kollektívájának résztvevői, akik megfogadják, hogy követik Sztálin elvtárs utmutatását, amellyel arra oktatja a dolgozókat, hogy csak tanulással vihetik győzelemre ügyüket.

Igen, Sztálin elvtárs megtanította harcolni, győzni, kitartóan küzdeni a dolgozókat, s ezért visszhangzik az egész világ e kiáltásán: „Éljen Sztálin elvtárs, a dolgozó nép szeretett tanítómestere!”

A nagy tanítómester megmutatja a bőség és bo'dogság utját

(Folytatás a 11-ik oldalról.)

azoknak a történelmi eseményeknek megvilágításában, amelyekben a Szovjetunió keresztülment a szocializmus megvalósításáig. Egymásután vonultak el a nálunk is megismétlődő részletek és az elvtársak megértették, milyen mérhetetlenül fontos segítség számunkra a Párttörténet. A Szovjetunió Kommunisia (bolsevik) Pártjának gyakorlata a kérdések gyakorlati megoldására ad tapasztalati választ, amelyet hangsúlyoznak az elért eredmények.

Mindezek, a Sztálin elvtárs által megírt művek, kimeríthetetlen anyagot tartalmaznak a szocializmus tudományos alapjainak megismeréséhez és a gyakorlati ut megjelöléséhez.

A tanfolyamot résztvevő elvtársak világosan látják mit kell tenniük. Megismerik a szocializmus építésének során

felmerülő akadályokat; ugyanakkor pedig elsajátítják az akadályok legyőzéséhez szükséges alapvető tudást.

Sztálin elvtárs oktatta az aradi paraszt-párttanfolyam résztvevőit is, felfegyverzi az elméleti tudás és a gyakorlati utmutatás fegyverével úgy, hogy

az elvtársak, amikor eltávoznak a tanfolyamról, tisztában lesznek azzal: fejlődésüket csak állandó tanulással és olvasással biztosíthatják.

A párttanfolyam résztvevői megtanulták Sztálin elvtársától, hogy csak akkor végezhetnek eredményes munkát, ha minden felmerülő kérdést alaposan megismernek, tanulmányoznak és igénybeveszik a Szovjetunió nagyszerű tapasztalatait.

HANDRA MOISE

a falusi aktívok részére szervezett párttanfolyam igazgatója.